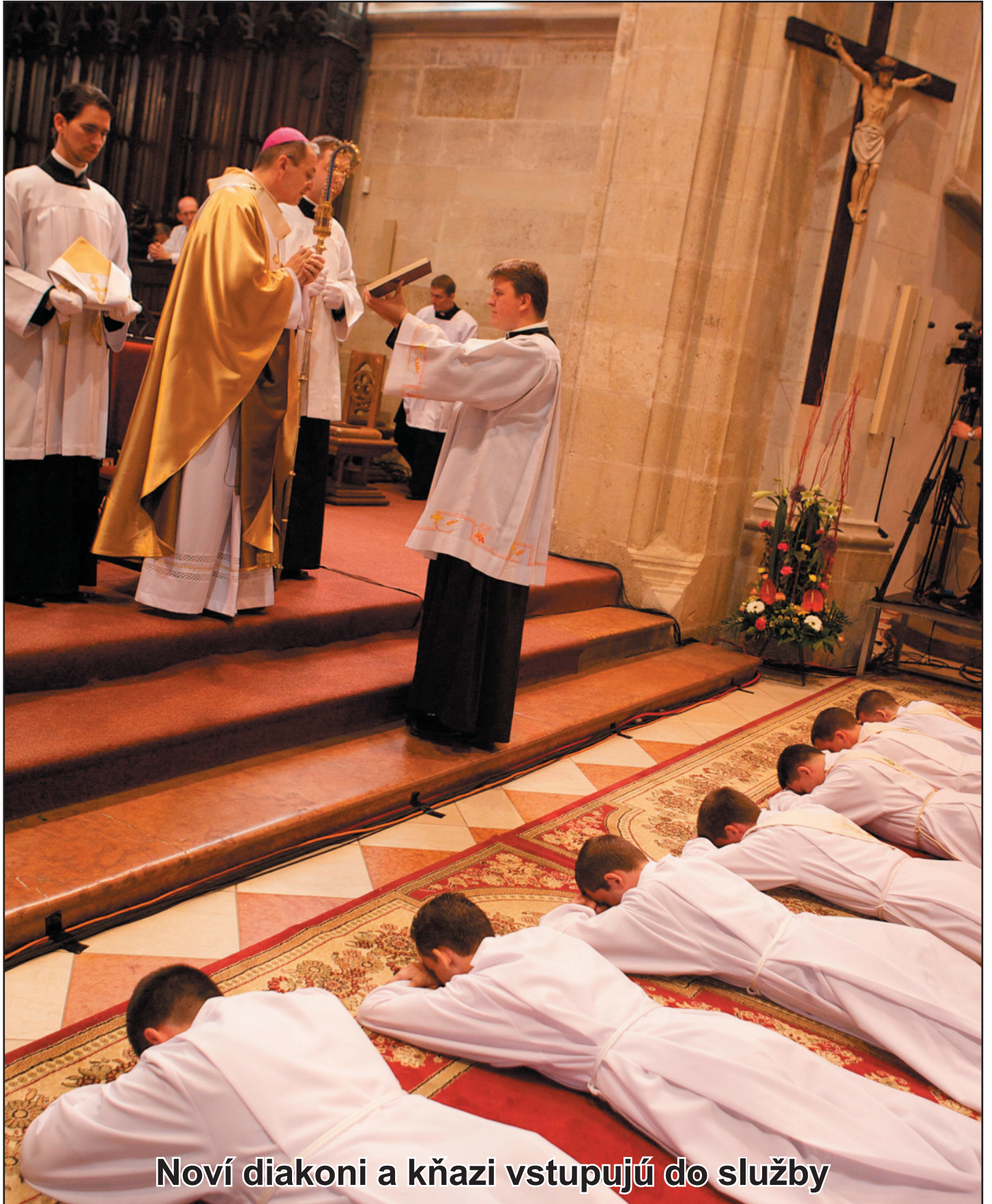

Život Cirkvi

Ročník 18

24/2011

Noví diakoni a kňazi vstupujú do služby

Počúvať ticho

Sú udalosti a problémy, ktoré si priam žiadajú komentár... Ak nehľadíme na jednotlivé javy súčasného života, ale na jeho celok, možno povedať, že ten najviac volá po tichu. Kresťania vždy plnili v spoločnosti aj prorockú úlohu čeliť všeobecnému prúdu, ponúkať iný postoj. Preto sa stávali znamením protirečenia, bez ktorého je každé kresťanstvo podozrivé. Nikto nepochybuje, že záplava obrazov a hluk zvukov je základnou črtou súčasného života. Je dobré snažiť sa, aby v tomto mori obrazov a zvukov i v celom kyberpriestore zaznievali aj slová a obrazy Krista a jeho evanjelia. Žiada sa tu však aj výrazná alternatíva. Podmienkou videnia je svetlo, podmienkou počúvania ticho. Ak platí, že „ľudia viac milovali tmu, lebo ich skutky boli zlé“, rovnako platí aj, že viac milujú hluk, lebo ich svedomie je zlé a vnútro prázdne.

V tichu i úvahe o ňom nechceme hľadať pokojný únik od problémov života, ale ich zásadné riešenie. O ticho treba viesť odvážny a tvrdý zápas. Učí človeka inak vnímať, nebyť papagájom naservírovaných názorov, neskákať v arytmickej rytme prázdnych slov a tónov.

Len v tichu možno počuť Boha a zakúsiť silu jeho slova. Boh Biblie je Boh, ktorý hovorí. „Zvrchovaný Boh, Pán, prehovoril a vyzval zem od východu slnka až po jeho západ... náš Boh prichádza a už nemlčí“ (Ž 50,1-3). Boh v Písme často opakuje: „Počuj, ľud môj, chcem hovoriť“ (Ž 50,7). Boh používa slovo, aby komunikoval s ľuďmi. Žiaden ľudský hlas nezasiahne človeka do takej hĺbky ako Božie slovo, je „živé, účinné a ostrejšie ako každý dvojsečný meč; preniká až po oddelenie duše od ducha a kĺbov od špiku a rozsudzuje myšlienky a úmysly srdca“ (Hebr 4,12). Boh používa slovo, aby odovzdával život a pravdu, aby učil a potešoval. Svätý Ambróz povedal, že „Božie slovo je životná látka našej duše, ono nás živí, vedie a riadi; nič iného nemôže oživovať ľudskú dušu tak ako slovo Božie“.

Stíšiť sa a až potom nechať zaznievať Božiemu hlasu je teda jedna z najúčinnějších foriem premeny vnútra. Zároveň dáva silu našim ľudským slovám. Zmeniť človeka a spoločnosť nie je možné, kým sa znova nenaučíme počúvať, „rozprávať sa s Bohom v rannom a večernom vánku“. Až vtedy sa raj opäť navracia na našu zem.

Okrem Boha ticho umožňuje objaviť aj človeka, seba samého. Človek potrebuje zastať už preto, aby rozlíšil priority života i konkrétnej situácie. Wunibald Müller v knižke „Nabrať dych v Božej blízkosti“ odporúča objaviť pre seba „tichý kútik, kde sa môžem denne stretávať s Bohom tak, ako by neexistovalo nič iného“. Tento kútik si treba vytvoriť predovšetkým vo vlastnom srdci, ale za veľmi dôležité považuje, aby to bolo aj skutočné tiché miesto a aby sme naň mali v každom dni pevne stanovený čas. Vychádza z vlast-

nej skúsenosti pracovne vyťaženej človeka, na ktorú si spomína: „Dopoludnie je za nami. Od ôsmej pracujem: telefonáty, diktovanie listov, vedenie skupiny, porada so spolupracovníkmi... Hlavu mám plnú, srdce ťažké. Strážim si čas, vybavujem jednu schôdzku za druhou, stále menej sa však starám o seba. Päť minút pred dvanástou sa ozvú zvony neďalekého opátstva. Zvoní mi telefón. Nechávam ho zvonieť. Jeden účastník kurzu sa chce ešte na niečom dohodnúť. Dohodnem sa s ním neskôr. Vyrážam ku kostolu benediktínskeho kláštora, kde sa presne o dvanástej mnísi modlia poľudňajúcu modlitbu. Trvalo mi dlho – skoro dva roky – kým som dospel k tomu, aby som tých 15-20 minút poľudňajúcej prestávky dodržiaval. Až keď som im vo svojom vnútri pripísal veľký význam, našiel som silu prebojovať sa k tomu, že v tomto čase pre mňa neexistuje nič dôležitejšie. Dnes je pre mňa táto chvíľa jedným z nosných pilierov pracovného dňa. Neznamená jednoducho odbaviť si ju ako jeden z mnohých bodov programu. Je dôležitá. Je to zámerná, plánovaná prestávka uprostred dňa. Doba jedinečnej kvality. Vedomé vyčlenenie tohto času na modlitbu patrí k najdôležitejším rozhodnutiam, ktoré som urobil za posledné roky.“ Toľko skúsenosť Wunibalda Müllera.

Takéto tiché zastavenia v lavíne rušných dní umožňujú, že nimi zatvoríme dvere za jednu činnosťou a vstúpime do druhej. Anzelm Grün na to dodáva: „Kým sa dvere pracovne nezatvoria, dvere domova sa neotvoria. Človek zostane v prievane. To duši nerobí dobre“. Len nakoľko sa človek dokáže stíšiť, žije ozaj naplno.

Ticho je cesta do hĺbky srdca. Arzénus, jeden z otcov púšte, hovorí: „Často som sa kajal, že som prehovoril, ale nikdy z toho, že som mlčal“. Otca Pambasa zas prosili, aby komusi povedal niečo povzbudivé, na čo dodal: „Ak ho nepovzbudilo moje mlčanie, nepovzbudia ho ani moje slová“. „Slová, slová, slová! Tvoria podlahu, steny aj strop našej existencie“, konštatuje Henri Nouwen a ľutuje, že práve tým stratili svoju stvoriteľskú silu. V záplave zvukov sa stratilo samotné slovo. Ako hovorí Nouwen, „slovo prestalo byť nástrojom komunikácie, už neudržiava vzťahy, nevytvára spoločenstvo. Ticho je domovom slova. Ticho dáva slovu moc a plodnosť.“ Až ticho nás učí hovoriť. Slovo, ktoré prináša ovocie je slovo, ktoré z ticha vychádza a do ticha sa vracia. Slová sú nástrojom súčasného sveta, ticho je však tajomstvom sveta budúceho“, hovorí po roku ticha v kláštore Henri Nouwen.

Objaviť reč ticha znamená objaviť Božiu prítomnosť a moc jeho slova, znamená nájsť seba samých i slobodný nadhľad na dianie okolo nás. Znamená riešiť problémy v ich hlbokjej podstate, ponúkať účinnú alternatívu.

RV, Marián Gavenda

Slávnosť Zoslania Ducha Svätého vo Vatikáne

Vatikán (12. júna, RV) - Pápež Benedikt XVI. na slávnosť Zoslania Ducha Svätého celebroid v Bazilike sv. Petra slávnostnú svätú omšu, na ktorej sa zhromaždili tisíce veriacich. Svätý Otec vo svojej homílii povedal:

Drahí bratia a sestry!

Slávime dnes veľkú slávnosť – Turíce. Áno, istým spôsobom sú všetky liturgické slávnosti veľkými, ale Turíce sú takými mimoriadnym spôsobom, pretože označujú ten päťdesiaty deň, v ktorom boli zavŕšené veľkonočné udalosti – smrť a vzkriesenie Ježiša Krista – skrze dar Ducha Vzkrieseného Krista. Na Turíce nás Cirkev pripravovala v uplynulých dňoch skrze modlitbu, opakované a intenzívne prosby k Bohu o znovuvyatie Ducha Svätého na nás. Cirkev tak znovu prežívala to, čo sa udialo na jej začiatku, keď apoštolí – zhromaždení v jeruzalemskom večeradle – „všetci jednomyselne zotrvali na modlitbách spolu so ženami, s Ježišovou matkou Máriou a s jeho bratmi“ (Sk 1,14). S pokorou a dôverou boli zhromaždení a očakávali naplnenie Otcovho prísľubu zjaveného im Ježišom: „vy budete o niekoľko dní pokrstení Duchom Svätým... keď zostúpi na vás Svätý Duch, dostanete silu...“ (Sk 1,5.8).

V liturgii Turíc, sme počuli opis zrodzenia Cirkvi zo Skutkov apoštolov (porov. Sk 2,1-11), a žalm 104 – vzdávanie chvál celého stvorenia Duchu Stvoriteľovi, ktorý všetko vykonal s múdrosťou: „Aké mnohoraké sú tvoje diela, Pane! Všetko si múdro urobil. Zem je plná tvojho stvorenia... Pánova chvála nech trvá naveky; zo svojich diel nech sa teší Pán“ (Ž 104, 24.31). Čo nám Cirkev chce povedať? Duch – Stvoriteľ všetkého a Duch Svätý, ktorého Kristus nechal zostúpiť od Otca na komunitu učeníkov, je ten istý: stvorenie a vykúpenie vzájomne a neoddeliteľne vo svojej hĺbke vytvárajú jediné mystérium lásky a spásy. Duch Svätý je predovšetkým Duchom Stvoriteľom a teda Turíce sú sviatkom stvorenia. Pre nás kresťanov je svet výsledkom diela Božej lásky, ktorý vykonal všetky veci a z ktorých sa On následne teší, pretože „boli dobré“ a „veľmi dobré“ (porov. Gn 1,1-31). Boh teda nie je totálne Iný, nie je Nepomenovateľný a Tajomný. Boh sa zjavuje, má tvár, Boh je rozum, Boh je vôľa, Boh je láska, Boh je krása. Viera v Ducha Stvoriteľa a viera v Ducha, ktorého vzkriesený Kristus daroval apoštolom – a dáva aj každému z nás, sú teda neoddeliteľne spojené.

Dnešné druhé čítanie a evanjelium nám ukazujú toto spojenie. Duch Svätý je tým, ktorý nám umožňuje spoznať v Kristovi Pána a robí nás schopnými vyznať vieru Cirkvi: „Ježiš je Pán“ (porov. 1Kor 12, 3b). Pán je titul pripisovaný v Starom zákone Bohu, titul, ktorý počas čítania Biblie nahrádzal jeho nevysloviteľné meno. Vyznanie viery Cirkvi nie je ničím iným ako rozvinutím toho, čo sa hovorí v tomto jednoduchom tvrdení: „Ježiš

je Pán“. Týmto vyznaním viery nám sv. Pavol hovorí, že ide práve o slovo a dielo Ducha Svätého. Ak chceme byť Duchu Svätom, musíme priľnúť k tomuto vyznaniu viery urobiac ho našim, prijímuc ho ako naše slovo, pripájame sa k dielu Ducha Svätého. Vyjadrenie „Ježiš je Pán“ možno chápať v dvoch významoch. Znamená: Ježiš je Boh a zároveň Boh je Ježiš. Duch Svätý osvecuje

túto reciprocitu: Ježiš má Božiu dôstojnosť a Boh má ľudskú tvár Ježiša. Boh sa ukazuje v Ježišovi a tým nám dáva pravdu o nás samých. Nechať sa v hĺbke osvietiť týmto slovom – v tom spočívajú Turíce. Odriekajúc Krédo – Vyznanie viery vstupujeme do mystéria prvých Turíc: od pomätenia v Babylone, pri ktorom jednotlivé hlasy proti sebe vykrikovali,

sa udeje radikálna premena: z mnohosti sa stane rôznorodá jednota, vďaka zjednocujúcej sile veľkej Pravdy vzrastá pochopenie. V Kréde, ktoré nás zjednocuje, hoci sme zo všetkých kútov zeme – Duch Svätý koná spôsobom, že si rozumieme i napriek rozdielnosti jazykov skrze vieru, nádej a lásku – sa vytvára nové spoločenstvo Božej Cirkvi.

Evanjeliový úryvok nám nakoniec ponúka úžasný obraz k objasneniu spojenia medzi Ježišom, Duchom Svätým a Otcom: Duch Svätý je opísaný ako dych vzkrieseného Ježiša Krista (porov. Jn 20,22). Evanjelista Ján používa obraz z opisu stvorenia, v ktorom sa hovorí, že Boh vdýchol do nozdier človeka dych života (porov. Gn 2,7). Boží dych je život. Teraz Pán vdychuje do našej duše nový dych života, Ducha Svätého, svoju najvnútornejšiu podstatu a týmto spôsobom nás prijíma do Božej rodiny. Krstom a sviatosťou birmovania nám daroval tento dar výnimočným spôsobom, sviatosťami Eucharistie a zmierenia sa neustále opakuje: Pán vdychuje do našej duše dych života. Všetky sviatosti – každá svojim špecifickým spôsobom – udeľujú človeku Boží život vďaka Duchu Svätému, ktorý v nich pôsobí.

V dnešnej liturgii si všimneme ešte jedno prepojenie. Duch Svätý je Stvoriteľ a v tom istom čase je Duchom Ježiša Krista a to takým spôsobom, že Otec, Syn a Duch Svätý sú tým istým a jediným Bohom. Vo svetle prvého čítania môžeme dodať: Duch Svätý oživuje Cirkev, ona nie je odvodená od ľudskej vôle, od zmýšľania, zručností človeka a jeho organizačných schopností, pretože ak by to bolo tak, už dávno by zanikla, tak ako postupne každý ľudský výtvor. Ona naopak je Kristovým telom, oživovaným Duchom Svätým. Obrazy vetra a ohňa, použité sv. Lukášom k zobrazeniu príchodu Ducha Svätého (porov. Sk 2,2-3) pripomínajú Sinaj, kde sa Boh zjavil izraelskému ľudu a ponúkol mu zmluvu: „vrch Sinaj bol celkom zahalený v dyme“ - píše sa v Knihe Exodus – „lebo Pán zostúpil naň v ohni...“ (Ex 19,18). Vskutku Izrael oslavoval päťdesiaty deň po Pasche (ktorá bola spomien-

kou na útek z Egypta) ako sviatok Sinaja, teda sviatok Zmluvy. Keď sv. Lukáš hovorí o ohnivých jazykoch pre opísania Ducha Svätého, odvoláva sa na starú Zmluvu vytvorenú na základe zákonov prijatých Izraelitmi na Sinaji. Tak udalosť Turíc je opísaná ako nový Sinaj, ako dar novej Zmluvy, v ktorej je zmluva s Izraelom rozšírená na všetkých ľudí zeme, pričom zaniká kosťnosť starej Zmluvy a zjavuje sa jej srdce – sväté a nemeniace sa, teda láska, ktorú práve Duch Svätý odovzdáva a rozširuje, láska, ktorá objíma všetko. V tom istom čase sa zákon rozširuje, otvára sa a pritom sa však stáva jednoduchším: je to Nový zákon, ktorý Duch Svätý „vpiše“ do srdca všetkých, ktorí veria v Krista. Rozšírenie zmluvy na všetkých ľudí zeme je sv. Lukášom zdôraznené skrze veľký zoznam rôznych národov vtedajšej epochy (porov. Sk 2,9-11). Týmto je nám povedaná veľmi dôležitá vec, že Cirkev je katolíckou už od prvého okamihu, že jej univerzálnosť nie je ovocím následného spájania rôznych komunit. Už od prvého okamihu ju Duch Svätý vytvoril ako Cirkev všetkých národov. Ona objíma celý svet, prekonáva všetky hranice, rasy, spoločnosti a národa, búra všetky bariéry a zjednocuje ľudí vo vyznaní, že Boh je

jeden v troch osobách. Od svojho počiatku je Cirkev jednou, katolíckou a apoštolskou. Toto je jej skutočná prirodzenosť a ako taká musí byť uznaná. Ona je svätou, nie vďaka vlastnostiam jej členov, ale pretože sám Boh ju svojím Duchom vytvoril a navždy ju posväcuje.

Dnešné evanjelium nám odovzdáva aj toto vyjadrenie: „Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána“ (Jn 20,20). Tieto slová sú hlboko ľudské. Stratený priateľ je opäť tu a tí, ktorí predtým smútili, sa tešia. No ono hovorí ešte oveľa viac: tento stratený priateľ sa nevrátil z akéhosi zvyčajného miesta, ale z noci smrti; a On ju prekonal! On nie je ktokoľvek, ale je Priateľ a zároveň Ten, ktorý je Pravdou, ktorá oživuje ľudí. A to, čo dáva, nie je akákoľvek radosť, ale radosť v plnosti – dar Ducha Svätého. Áno, je krásne žiť, pretože som milovaný a samotná Pravda ma miluje. Učeníci sa zaradovali, keď videli Pána. Dnes na Turíce toto vyjadrenie určené aj pre nás, pretože vo viere ho môžeme vidieť; vo viere On prichádza medzi nás a aj nám ukazuje ruky a bok a my sa tešíme. Preto sa chceme modliť: Pane, ukáž sa! Daruj nám svoju prítomnosť a budeme mať ten najkrajší dar: tvoju radosť. Amen.

Lubomír Rebek

Benedikt XVI. pred modlitbou Raduj sa, nebies Kráľovná

Vatikán (12. júna, RV) – Po skončení eucharistickej slávnosti v Bazilike sa Svätý Otec prihovril pútnikom:

„Drahí bratia a sestry, slávnosť Zoslania Ducha Svätého, ktorú dnes slávime, uzatvára veľkonočné liturgické obdobie. Veľkonočné mystérium – umučenie, smrť a vzkriesenie Krista a jeho vystúpenie do neba – nachádza svoje završenie v účinnom vyliatí Ducha Svätého na apoštolov zhromaždených spolu s Máriou, Matkou Pána a ostatnými učeníkmi. Bol to «krst» Cirkvi, krst v Duchu Svätom (porov. Sk 1,5). Ako rozprávajú Skutky apoštolov, ráno v deň Turíc sa strhol vo večeradle akoby hukot vetra a nad každého z učeníkov zostúpili akoby ohniví jazyky (porov. Sk 2,2-3). Svätý Gregor Veľký to komentuje: «Dnes Duch Svätý v náhlom hluku zostúpil na učeníkov a svojou láskou premenil vnútorné zmýšľanie telesných bytostí, a kým navonok sa objavili akoby ohniví jazyky, vo vnútri srdca sa rozohoreli, keďže prijatie Boha v podobe ohňa ľúbezne rozpaľuje láskou» (Hom. in Evang. XXX, 1: CCL 141, 256). Boží hlas robí božskou ľudskú reč apoštolov, ktorí sa stanú schopnými hlásať „mnohými jazykmi“ jediné Božie slovo. Dych Ducha Svätého vyplňa vesmír, plodí vieru, privádza k pravde, vytvára jednotu medzi národmi. «Keď sa teda strhol tento hukot, mnoho sa ich zbehlo a boli zmätení, lebo každý ich počul hovoriť svojím jazykom» o týchto «veľkých Božích skutkoch» (Sk 2,6.11).

Blahoslavený Antonio Rosmini vysvetľuje, že «v deň Turíc kresťanský Boh promulgoval svoj zákon lásky, a to tak, že ho vpísal skrze Ducha Svätého nie do kamenných tabulí, ale do srdca apoštolov a skrze apoštolov ho potom oznámil celej Cirkvi» (Catechismo disposto secondo

l'ordine delle idee... č. 737, Turín 1863). Duch Svätý, «ktorý je Pán a Oživovateľ» - ako hovoríme v Kréde - je spojený s Otcom skrze Syna a dopĺňa zjavenie Najsvätejšej Trojice. Pochádza od Boha ako dych jeho úst a má moc posväcovať, rušiť rozdelenia, odstrániť zmatok spôsobený hriechom. On, netelesný a nehmotný, ponúka božské dobré, podnecuje živé bytosti, aby konali v súlade s dobrom. Ako jasné svetlo dáva zmysel modlitbe, dáva pôsobivosť evanjelizačnému poslaniu, rozpaľuje srdcia tých, ktorí počujú toto posolstvo, inšpiruje kresťanské umenie a liturgickú hudbu.

Drahí priatelia, Duch Svätý, ktorý dáva zrod našej viere vo chvíli krstu, nám umožňuje žiť ako Božím deťom, vedome a dobrovoľne, podľa príkladu jednorodeného Syna. Aj moc odpúšťať hriechy je darom Ducha Svätého. Keď sa zjavil apoštolom večer v deň Vzkriesenia, Ježiš dýchol na nich a povedal: «Prijmite Ducha Svätého. Komu odpustíte hriechy, budú mu odpustené, komu ich zadržíte, budú zadržané» (Jn 20, 23). Panne Márii, chrámu Ducha Svätého zverme Cirkev, aby oživovaná Ježišom Kristom, jeho Slovom, jeho príkazmi a pod stálym pôsobením Ducha Tešiteľa ohlasovala všetkým, že «Ježiš je Pán!» (1Kor 12,3).“

Na sledovala mariánska modlitba Regina coeli, a po nej pozdravy v rôznych rečiach, aj v slovenčine:

„Zo srdca pozdravujem slovenských pútnikov, osobitne z Bratislavy a okolia. Bratia a sestry, slávime sviatok Zoslania Ducha Svätého na apoštolov. Povzbudzujem vás, aby ste boli stále vnímaví na pôsobenie Ducha Svätého. S láskou žehnám vás i vašich drahých vo vlasti. Pochválený buď Ježiš Kristus!

-jak-

Generálna audiencia Benedikta XVI.: Eliáš

Vatikán (15. júna, RV) – Drahí bratia a sestry! V náboženských dejinách starovekého Izraela boli proroci veľmi vážení pre ich učenie a kázanie. Z nich vyniká postava Eliáša, povolaneho Bohom, aby priviedol ľud k obráteniu. Jeho meno znamená „môj Pán je môj Boh“ a v súvislosti s týmto menom sa vyvíja aj jeho život celý zasvätený tomu, aby priviedol ľud k uznaniu Pána ako jediného Boha. O ňom hovorí Sirachovec a „povstal Eliáš, prorok ako oheň, jeho slovo (blálo) ohňom sťa fakľa“ (Sir 48,1). Vďaka tomuto ohňu Izrael znovu nájde cestu k Bohu. Počas svojho poslania sa Eliáš modlí: prosí Pána, aby navrátil život synovi vdovy, ktorá ho hostila (porov. 1Kr 17,17-24). Vykríči Bohu svoju únavu a strach počas úteku do púšte, keď uteká pred kráľovnou Jezabel, ktorá mu číha na život (porov. 1Kr 19,1-4), no je to predovšetkým na vrchu Karmel, kde sa ukáže v celej svojej moci ako orodovník, keď pred celým Izraelom prosí Pána, aby sa zjavil a obrátil srdce ľudu. Táto epizóda je opísaná v (1Kr 18), pri ktorej sa dnes pozastavíme.

Nachádzame sa v Severnom kráľovstve v 9. stor. pred Kristom v čase kráľa Achaba, v okamihoch, keď Izrael prežíval situáciu otvoreného synkretizmu: okrem Pána ľud uctieval Baala, modlu, ktorá – ako verili – prinášala dážď a teda sa jej pripisovala moc dávať úrodnosť poliam, ako aj život ľuďom a zvieratám. Hoci ľud predstieral, že nasleduje Pána, neviditeľného a mysteriózneho Boha, predsa len hľadal istoty aj u tohto pochopiteľného a predvídateľného boha, od ktorého chcel získať úrodnosť a prosperitu výmenou za prinášané obety. Izrael teda podľahol zvädzaniam idolatrie, neustáleho pokúšania pre veriaceho v ilúziu, že môže „služiť dvom pánom“ (porov. Mt 6,24; Lk 16,13), a uľahčiť si tak nepredvídateľnú cestu viery vo Všemohúceho, skladajúc vlastnú dôveru aj v bezmocného boha vyrobeného ľuďmi.

Práve pre odhalenie lživaj hlúposti takéhoto postoja Eliáš zhromaždí izraelský ľud na vrchu Karmel a kladie pred neho nevyhnutnosť jednoznačnej voľby: „Ak je Pán Bohom, choďte za ním, ak Bál, choďte za tým!“ (1Kr 18,21). A prorok, zvestovateľ Božej lásky, nenecháva svoj ľud osamotený v tejto voľbe, ale mu pomáha úkazom, ktorý zjaví pravdu: ako on, tak aj Baalovi proroci pripravujú obeť a modlia sa, aby sa pravý Boh zjavil tým, že ohňom strávi pripravenú obeť. Začína tak konfrontácia medzi prorokom Eliášom a nasledovníkmi Baala, ktorá v skutočnosti je konfrontáciou medzi Pánom Izraela, Bohom spásy a života a nemou a bezmocnou modlou, ktorá nemôže nič urobiť, ani dobré ani zlé (porov. Jer 10,5). Začína tak konfrontácia medzi dvoma spôsobmi – úplne odlišnými – obrátenia sa k Bohu a modlitby.

Baalovi proroci kričia, skáču, tancujú, prichádzajú až do stavu akéhosi tranzu, robia si zárezy na tele „mečmi a oštepami, až boli zaliati krvou“ (1Kr 18,28). Oni sami sa teda snažia vyprovokovať boha, aby odpovedal, a to svojimi vlastnými schopnosťami. Tak sa zjavuje lživá skutočnosť modly: ona je vymyslená človekom ako niečo,

čím si možno poslužiť, niečo, čo možno ovládať svojimi vlastnými silami. Adorovanie modly – namiesto toho, aby otvorilo ľudské srdce voči niekomu inému, k oslobodzujúcemu vzťahu, ktorý dovoľuje vyjsť zo stiesneného priestoru vlastného egoizmu a odovzdať sa láske a vzájomnému darovaniu sa – zatvára osobu v zúfalom kruhu hľadania seba samého. Klamstvo spočíva v tom, že uctievaním modly je človek donútený k extrémnym činom, v iluzórnom pokuse podriať modlu svojej vlastnej vôli. Kvôli Baalovi proroci dospejú až k tomu, že sami sebe robia zle, spôsobujú si rezné rany na tele v tomto dramaticky ironickom geste: preto, aby získali od boha odpoveď, teda znak života ich boha, sú zaliati svojou vlastnou krvou, symbolicky sa zakrývajú smrťou.

Úplne opačný postoj modlitby je ten Eliášov. Žiada ľud, aby sa priblížil. Zapojac ho do svojho konania a teda do svojich modlitieb. Cieľom tejto výzvy nasmerovanej Baalovým prorokom bolo znovuprievodenie k Bohu toho ľudu, ktorý sa stratil tým, že nasledoval modly. Preto Eliáš chce, aby sa Izrael k nemu pridala, aby sa stal účastníkom a protagonistom jeho modlitby a toho, čo sa má udiť. Potom prorok postaví oltár používajúc prítomnosť – ako hovorí text – „dvanásť kameňov podľa počtu synov Jakuba, ktorému Pán povedal: „Izrael bude tvoje meno““ (v. 31). Tieto kamene predstavujú celý Izrael a sú hmatateľnou pripomienkou vyvolenia a spásy, ktorých objektom bol tento ľud. Priam liturgické gesto Eliáša je rozhodujúce. Oltár je posvätným miestom, ktoré indikuje Pánovu prítomnosť a tie kamene, ktoré ho tvoria reprezentujú ľud, ktorý teraz – vďaka prorokovmu konaniu – je symbolicky postavený pred Boha, stáva sa oltárom, miestom milodarov a obiet.

Je však nevyhnutné, aby sa symbol stal skutočnosťou, aby Izrael uznal pravého Boha a znovu našiel vlastnú identitu ako Pánov ľud. Preto Eliáš prosí Boha, aby sa zjavil a tých dvanásť kameňov, ktoré mali Izraelu pripomínať pravdu slúži aj k tomu, aby Pánovi pripomenuli jeho vernosť, na ktorú sa prorok odvoláva vo svojej modlitbe. Slová jeho modlitby sú plné významu i viery: „Pane, Bože Abraháma, Izáka a Izraela, dnes ukáž, že ty si Boh v Izraeli a ja som tvoj služobník a že som toto všetko urobil na tvoje slovo! Vyslyš ma, Pane, vyslyš ma, nech sa tento ľud dozvie, že ty si Pán, Boh, a že ty si obrátil ich srdce späť!“ (vv. 36-37; porov. Gn 32,36-37). Eliáš sa obracia k Pánovi nazývajú ho Bohom otcov, odvolávajú sa na Božie prisľúbenia a dejiny vyvolenia a zmluvy, ktoré nerozlučne spojili Pána s jeho ľuďmi. Zapojenie Boha do dejín ľudí je také veľké, že jeho meno je už neoddeliteľne spojené s praotcami a prorok vyslovuje toto sväté meno, aby si Boh spomenul a aby sa zjavil ako verný, ale aj preto, aby sa Izrael cítil povolaný po mene a znovu objavil svoju vernosť. Namiesto toho, aby použil zvyčajnú formulu „Boh Abraháma, Izáka a Jakuba“, použije meno, ktoré je menej zvyčajné: „Boh Abraháma, Izáka a Izraela“. Nahradenie mena „Jakub“ menom „Izrael“ evokuje zápas Jakuba pri brode Jabok a zmenu mena, na ktoré sa roz-

právač explicitne odvoláva (porov. Gn 32,31) a o ktorej som hovoril v nedávnej katechéze. Prorok sa teda modlí za ľud Severného kráľovstva. A teraz tento ľud, ktorý – ako sa zdá, zabudol na vlastný pôvod a privilegovaný vzťah s Pánom – je povoláný po mene, keď je vyslovené Božie meno, Boha praotcov a Boha ľudu: „Pane, Bože, (...) Izraela dnes ukáž, že ty si Boh v Izraeli“.

Ľud, za ktorý sa Eliáš modlí, je postavený zoči-voči pravde a prorok prosí o to, aby sa Pánova pravda zjavila a aby On zasiahol a obrátil Izrael a odvrátil ho od klamstva modloslužby a priviedol ho tak k spásu. Žiada o to, aby ľud konečne vedel a v plnosti spoznal, kto je skutočne jeho Boh a aby sa definitívne rozhodol nasledovať iba Jeho. Lebo iba tak je Boh uznaný taký, aký je: absolútny a transcendentný, bez akejkoľvek možnosti porovnávať ho s inými bohmi, čo by v podstate negovalo jeho absolútnosť a relativizovalo ho. Toto je viera, ktorá z Izraelu robí Boží ľud: je to viera vyznávaná v tom veľmi známom texte modlitby Shema' Izrael: „Počuj, Izrael, Pán je náš Boh, Pán jediný! A ty budeš milovať Pána, svojho Boha, celým svojím srdcom, celou svojou dušou a celou svojou silou“ (Dt 6, 4-5). Na Božiu absolútnosť musí veriaci odpovedať absolútnou láskou, úplnou, ktorá zahŕňa celý jeho život, jeho sily, jeho srdce. A práve pre srdce svojho ľudu prorok svojou modlitbou žiada obrátenie: „nech sa tento ľud dozvie, že ty si Pán, Boh, a že ty si obrátil ich srdce späť“ (1Kr 18,37). Eliáš svojou modlitbou žiada Boha o to, po čom sám Boh túži, teda zjaviť sa v celom svojom milosrdenstve, verný svojej vlastnej podstate ako Pán života, ktorý odpúšťa, obracia a pretvára.

A presne toto sa stane: „Vtom spadol Pánov oheň a strávil obetu, drevo, kamene, zem a zlízal aj vodu, ktorá bola v jarčeku. Keď to všetok ľud videl, padol na tvár a hovoril: Pán je Boh! Pán je Boh!“ (1Kr 18,38-39). Oheň, tento element súčasne potrebný i strašný, spojený s Božími zjaveniami – napríklad horiaci ker a zjavenie Boha na Sinaji – teraz slúži k tomu, aby ukázal lásku Boha, ktorý odpovedá na modlitbu a zjavuje sa svojmu ľudu. Baal, nemý a bezmocný boh, neodpovedal na vyzývanie jeho prorokov. Pán naopak odpovedá a to jednoznačným spôsobom, nielen tým, že strávi obetu, ale aj vodu, ktorá bola vyliata okolo oltára. Izrael už viac nemôže mať pochybnosti. Božie milosrdenstvo vyšlo v ústrety jeho slabostiam, jeho pochybnostiam a malovernosti. Teraz je Baal márna modla, porazený a ľud, ktorý sa zdal stratný, znovu našiel cestu pravdy, ako aj seba samého.

Drahí bratia a sestry, čo nám hovorí tento príbeh z dejin? Aká je jeho aktuálnosť? Predovšetkým je to otázka prvého prikázania: klaňanie sa jedinému Bohu. Tam, kde sa stratí Boh, človek upadne do otroctva rôznych modloslužieb, ako ukázali v našich časoch mnohé totalitné režimy a rôzne formy nihilizmu, ktoré robia človeka závislého na modlách a modloslužbe, toto ho zotročuje. Po druhé: primárny cieľ modlitby je obrátenie: je to Boží oheň, ktorý pretvára naše srdce a robí nás schopnými vidieť Boha, a tak žiť podľa Boha a žiť pre blížneho. A nakoniec po tretie: Cirkevní otcovia nám hovoria, že tento príbeh je prorockým. Je predobrazom Krista. Je

krakom na ceste ku Kristovi. A hovoria nám tiež, že tu vidíme skutočný Boží oheň: lásku, ktorá vedie Pána až na kríž, až k úplnému darovaniu seba samého. Skutočné klaňanie sa Bohu, skutočná adorácia, znamená teda darovanie seba samého Bohu a ľuďom. Skutočná bohoslužba spočíva v láske. Klaňanie sa Bohu neničí, ale obnovuje a pretvára človeka. Áno, Boží oheň, oheň lásky spaľuje, pretvára, očisťuje, ale presne tým zároveň neničí, ale vytvára pravdu nášho bytia, pretvára naše srdce. A tak, skutočne oživení milosťou ohňa Ducha Svätého a Božej lásky adorujeme Boha v Duchu a pravde. **-Fr-**

Benedikt XVI. otvoril výročné stretnutie Rímskej diecézy

Vatikán/Taliansko (14. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. otvoril v Bazilike svätého Jána v Lateráne výročné diecézne stretnutie Rímskej diecézy pri príležitosti ukončenia pastoračného roku. Témou stretnutia je Kresťanská iniciácia, zaoberá sa teda sviatosťami krstu, Eucharistie a birmovania. Svätý Otec sa v úvode príhovoru zameral na počiatky Cirkvi a odovzdávanie viery:

„Spomínam si, že práve v tejto bazilike som v jednom svojom príhovore počas Rímskej synody citoval slová, ktoré mi napísal v liste Hans Urs von Balthasar: «Viera by nemala byť predpokladom, ale ponukou». A je to pravda. Viera sa neudrží vo svete sama o sebe, nie je automaticky odosielaná do ľudského srdca, ale musí byť vždy ohlasovaná. A aby bolo ohlasovanie viery účinné, musí začať od srdca, ktoré verí, dúfa, miluje, od srdca, ktoré miluje Krista a verí v silu Ducha Svätého! To sa stalo na začiatku, ako nám pripomína biblický príbeh z 2. kapitoly Skutkov apoštolov, kde Sv. Lukáš potom, čo vyrozpráva udalosť zostúpenia Ducha Svätého na Turíce, prináša prvú reč, ktorou sa Peter obracia na všetkých. Vyznanie viery na záver reči, «že toho Ježiša, ktorého ste vy ukrižovali, Boh urobil aj Pánom aj Mesiášom» (Sk 2,36) je tou správou, ktorú Cirkev po stáročia neprestáva opakovať každému človeku.“

Svätý Otec pokračoval 37. veršom 2. kapitoly Skutkov apoštolov: «Keď to počuli, bolesť im prenikla srdce a povedali Petrovi a ostatným apoštolom: Čo máme robiť bratia? » Táto reakcia podľa slov pápeža bola výsledkom pôsobenia Božej milosti. Všetci pochopili, že toto ohlasovanie je naplnením prísľubov, privádza všetkých k obráteniu a prináša odpustenie hriechov:

„Obyvatelia Jeruzalema pochopili, že vzkriesenie Ježiša bolo schopné a je schopné prežiť svetlom ľudskú existenciu. Naozaj sa po tejto udalosti rodí nové chápanie dôstojnosti človeka a jeho večnej budúcnosti, vzťahu medzi mužom a ženou, zmyslu bolesti, záväzku budovania spoločnosti. Odpoveď viery začína, keď človek z Božej milosti zistí, že veriť znamená nájsť skutočný život, «plný život».“ **-jak-**

Pápež Benedikt XVI. prijal európskych Rómov

Vatikán (11. júna, RV) – Pápež Benedikt XVI. prijal v sobotu – po prvýkrát v histórii – v Aule Pavla VI. vo Vatikáne na osobitnej audiencii viac ako 2000 európskych Rómov, ktorí sa zúčastnili púti do Ríma pri príležitosti 150. výročia narodenia a 75. výročia umučenia blahoslaveného Zefirína Jiméneza Mallu (1861-1936), cigánskeho mučenika pôvodom zo Španielska. Celé stretnutie prebehlo v mimoriadne srdečnej a priateľskej atmosfére.

Prítomných privítal Mons. Antonio Veglió, predseda Pápežskej rady pre pastoraáciu migrantov a cestujúcich, a predniesol úvodný príhovor, v ktorom sa poďakoval pápežovi za realizáciu tohto stretnutia a zdôraznil, ako veľmi sa zhromaždení Rómovia túžili stretnúť so Svätým Ocom a vyjadriť mu svoju lásku a vernosť. Taktiež poukázal na mnohé ťažkosti, s ktorými sa Rómovia stretávajú a na nevyhnutnosť vytvoriť pre nich podmienky na dôstojnejší život. Zdôraznil potrebu nového postoja Cirkvi voči nim, ako aj urgentnosť konsolidácie rómskej identity.

Po jeho pozdrave odzneli svedectvá študenta Carla Mikica a rómskej matky Pamelý Sufferovej z Talianska. Prítomným sa tiež prihovorila rakúska rómska spisovateľka a hudobníčka Ceija Stojka, ktorá prežila koncentračné tábory Osvienčim-Birkenau a Bergen-Belsen. Svoje svedectvo prednesie aj slovenská sestra Atanázia Holubová z Rádu sestier sv. Bazila Veľkého, ktorá sa na venuje Rómom v Bardejove. Po tanečnom vystúpení rómskych detí sa pútnikom prihovoril Svätý Otec:

„Boží služobník Pavol VI. sa v r. 1965 obrátil na Rómov týmito nezabudnuteľnými slovami: „Vy v Cirkvi nie ste niekde na okraji, ale – v niektorých aspektoch – ste priamo v centre, v srdci. Ste v srdci Cirkvi!“ A aj ja dnes opakujem: Vy ste v Cirkvi! Ste milovanou časťou putujúceho Božieho ľudu a neustále pamätáte na to, že „tu nemáme trvalé mesto, ale hľadáme budúce“ (Hebr 13,14). Aj ku vám sa dostalo toto posolstvo spásy, na ktoré ste odpovedali s vierou a nádejou, obohaciac tak cirkevné spoločenstvo o rómskych veriacich laikov, kňazov, diakonov, rehoľníkov a rehoľnice.“

Svätý Otec ďalej pripomenul život blahoslaveného Zefirína Jiméneza Mallu a predovšetkým jeho umučenie. „Mučeník ruženca“ - Naozaj príčinou jeho zatknutia bol ruženec, ktorý nielen nosieval vo vrecku, ale sa ho pravidelne modlieval a nepustil ho z rúk ani v hodine mučeníckej smrti. Na základe jeho životného svedectva je - nielen pre Rómov - príkladom vernosti modlitbe, sviatostiam, a čnostného života podľa prikázaní. Blahoslavený pápež Ján Pavol II. ho 4. mája 1997 blahorečil.

Ďalej sa zameril na dejiny a ťažký osud Rómov:

„Vaša história je komplexná a – v niektorých obdobiach – bolestivá. Ste ľuďom, ktorý v uplynulých storočiach nezažil nacionalistické ideológie, neašpiroval na ovládanie zeme, či dominovanie nad národmi. Zostali

ste bez vlasti a považujete celý kontinent za váš domov. Akokoľvek, pretrvávajú ťažké a znepokojujúce problémy, ako najmä častokrát komplikované vzťahy so spoločnosťou, v ktorej žijete. Žiaľ počas stáročí ste zakúsili aj trpkú chuť odmietnutia, niekedy dokonca prenasledovania, ako sa stalo počas II. svetovej vojny: tisícky žien, mužov a detí boli barbarysky zavraždení vo vyhladzovacích táboroch. Bolo to – ako vy hovoríte – „Porrájmos“, teda „Veľká pohroma“, dráma, o ktorej sa ešte i dnes dobre nevie a iba s ťažkosťami sa odhadujú jej rozmery, ale ktorú vaše rodiny nosia vtlačené v srdciach. Európa nesmie zabudnúť na toľkú bolesť! Kiež by váš ľud už nikdy nebol objektom trápenia, odmietnutia a pohŕdania! Z vašej strany, hľadajte vždy spravodlivosť, zákonosť a zmierenie a snažte sa o to, aby ste sa nikdy nestali príčinou utrpenia pre druhých!“

Svätý Otec nakoniec prítomných Rómov vyzval k napísaniu novej stránky dejín pre Rómsky ľud i pre Európu! Zdôraznil, že základom integrácie Rómov do európskej spoločnosti, z ktorej môžu obe strany čerpať úžitok i celá spoločnosť je práve nájdenie si príbytku, dôstojnej práce a vzdelania pre deti. V závere Rómov v Aule Pavla VI. vyzval:

„Pridajte aj vy svoj aktívny a poctivý podiel! Mnohí z vás, tu zhromaždených, sú deti a mladí, ktorí sa túžia vzdelávať a žiť s ostatnými a ako ostatní. Na nich hľadám s otcovskou láskou a som presvedčený, že vaše deti majú právo na lepší život! Nech je ich dobro vašim najväčším úsilím! Ochraňujte dôstojnosť a hodnotu vašich rodín, malých domácich Cirkví, aby boli skutočnými školami ľudskosti (porov. Gaudium et spes, 52).“

Odhaduje sa, že na svete je v súčasnosti približne 36 miliónov príslušníkov rómskeho etnika, z ktorých 18 miliónov žije v Indii, 15 miliónov v Európe a ďalšie 2 milióny na americkom kontinente. Púť organizovala Pápežská rada pre pastoraáciu migrantov a cestujúcich v spolupráci s nadáciou „Migrantes“, Rímskou diecézou a Komunitou sv. Egídia.

-fr-

Vatikán sa dožaduje intervencie OSN v prospech kresťanov v Pakistane

Vatikán/Švajčiarsko (16. júna, RV) - Prenasledovanie kresťanov v Pakistane vyžaduje oficiálnu intervenciu Organizácie spojených národov, vyhlásil Mons. Silvano Maria Tomasi, stály pozorovateľ Svätej stolice pri inštitúciách OSN v Ženeve. Upozornil pritom na neslávne známy zákon o rúhaní, ako aj na prípady kresťanských dievčat – asi 700 ročne – ktoré sú unesené a násilím nútené, aby sa vydali za moslima a konvertovali na islam. Podľa vatikánskeho diplomata arcibiskupa Tomasiho tieto praktiky dovoľuje zlá legislatíva a vyžadujú priamu intervenciu Vysokého komisára pre ľudské práva. -jak-

K podpore Svetového dňa darcov krvi vyzval aj Svätý Otec

14. júna, si pripomínáme Svetový deň darcov krvi, ustanovený Svetovou zdravotníckou organizáciou (WHO), ktorý sa oslavuje od roku 2004. Zmienil sa o ňom aj pápež Benedikt XVI. po včerajšej modlitbe „Raduj sa, nebies kráľovná“, pred veriacimi, zhromaždenými na Námestí sv. Petra vo Vatikáne. Darcov krvi označil za ľudí, ktorí „tichým spôsobom prispievajú na pomoc blízkym v ťažkostiach“. Tohtoročná téma svetového dňa znie: „Viac krvi. Viac života“. Podľa štatistík Svetovej zdravotníckej organizácie každoročne daruje vzácnu tekutinu 92 miliónov ľudí. „Všetkým darcom krvi posiadam srdečný pozdrav,“ povedal Svätý Otec, a pozval mladých ľudí aby nasledovali ich príklad.

Svetový deň darcov krvi je celosvetovým podujatím, ktoré sa spája s narodením Karla Landsteinerja – lekára, nositeľa Nobelovej ceny za medicínu a fyziológiu (1930), ktorý toto ocenenie získal za objasnenie funkcie a určenie systému krvných skupín. Okrem WHO sa Svetový deň darcov krvi oslavuje pod záštitou Medzinárodnej federácie spoločností Červeného kríža a Červeného polmesiaca, Medzinárodnej federácie organizácií darcov krvi a Medzinárodnej spoločnosti pre krvnú transfúziu. Aj na Slovensku Národná transfúzna služba otvorí 14. júna dvere svojich pracovísk pre tých, ktorí darovaním krvi chcú prispieť k záchrane života a zdravia. **Zenit /-dj-**

Benedikt XVI. Pápežskej cirkevnej akadémii

Vatikán (10. júna, RV) - Pápež Benedikt XVI. sa v piatok napoludnie stretol v sále konzistória vo Vatikáne so zástupcami Pápežskej cirkevnej akadémie, medzi ktorými okrem jej predsedu Mons. Beniamina Stellu bolo aj 40 reprezentantov z radov vedenia, pedagógov, spolupracovníkov a študentov. Pápežská cirkevná akadémia, ktorú v roku 1701 založil opát Pietro Garagni, je prestížnou inštitúciou, ktorej študentmi sú kňazi, pripravujúci sa na diplomatické služby pri Svätej Stolicy, na Vatikánskom štátnom sekretariáte, ako aj na apoštolských nunciatúrach v rôznych krajinách sveta. Benedikt XVI. v úvode svojho príhovoru pozdravil osobitne tých, ktorí sa pripravujú na špecifické poslanie v službách Cirkvi.

„Pápežská diplomacia, ako sa jej všeobecne hovorí, má dlhú tradíciu a jej práca prispela v nemalej miere k utváraniu vlastnej štruktúry súčasných diplomatických vzťahov medzi štátmi. V tradičnom ponímaní, vlastne už od čias antiky, vyslanec, veľvyslanec je v podstate ten, ktorý bol poverený poslaním priniesť odkaz panovníka, a preto ho môže zastupovať a jednať v jeho mene. Slávnosť ceremonii, pocty preukazované osobe veľ-

vyslanca, ktoré zahŕňajú aj náboženské črty, sú v skutočnosti holdom tomu, koho reprezentuje a poslanstvu, ktorého je interpretom.“

Ide o delikátnu úlohu, ako pápež zdôraznil v ďalšej časti príhovoru. Od vyslanca vyžaduje schopnosť podať dané poslanstvo tak, aby bolo aktuálne a verné, citlivo rešpektujúce názory iných a aby bolo pôsobivé, teda účinné. Tu sú potrebné skutočné schopnosti diplomata, a nie - ako sa niekedy mylne chápe - chytráctvo alebo postoje, ktoré sú skôr degeneráciou diplomatickej praxe. Benedikt XVI. položil prítomným otázku, aké sú špecifická diplomata v službách Svätej stolice:

„On je v prvom rade - ako bolo zdôraznené mnohokrát - kňaz, biskup. Človek, ktorý sa už rozhodol žiť v službe Slova, ktoré nie je jeho. V skutočnosti, on už je služobníkom Božieho Slova, bol poverený misiou, ako každý kňaz, poslaním, ktoré nemôže byť vykonávané na čiastočný úväzok, ale si vyžaduje, aby celý jeho život bol akousi rezonanciou evanjeliového poslanstva, ktoré mu bolo zverené.“

-jak-

Vatikánsky summit o etike vo svete biznisu

Vatikán (16. júna, RV) – Vo štvrtok sa vo Vatikáne začalo dvojdnové pracovné stretnutie o etike vo svete ekonomiky a finančnictva, ktoré otvoril svätou omšou v Bazilike sv. Petra kardinál Peter Kodwo Appiah Turkson, predseda Pápežskej rady iustitia et pax. Z prednášky vatikánskeho štátneho sekretára kardinála Tarcisia Bertoneho vyberáme: „Cirkev vždy zdôrazňovala, že podnikateľská činnosť je nevyhnutná pre spoločné dobro. Ak totiž na jednej strane sociálna náuka Cirkvi pripomínala a pripomína nevyhnutné smerovanie podnikania v prospech spoločného dobra, nielen pre súkromný zisk vlastníkov, súčasne rôzne sociálne encykliky, najmä Centesimus Annus a Caritas in veritate, dôrazne naznačili uvedený sociálny charakter a civilizačnú podstatu podnikania a trhu. Nedá sa predstaviť dobrý a šťastný život pre mnohých, respektíve pre všetkých, bez podnikateľov, ktorí vytvárajú pracovné miesta, bohatstvo, nové produkty, bez inovácií, ktoré posúvajú hranice možností a skutočnej slobody ľudí ďalej.“

Aj keď si je Cirkev dobre vedomá pokušenia sebeckta, povedal kardinál Bertone, pozerá sa na svet ekonomiky, práce a podnikania pozitívne, ako na vzácnu oblasť ľudskej kreativity a nadšenia, ktorá môže mať – ako každá ľudská činnosť – svoje nedostatky, ochorenia, ale vo všeobecnosti je dobrá, humánna. Dnes by mali byť podnikatelia, ktorí chcú brať do úvahy sociálne učenie Cirkvi, odvážnejší, a to nielen v praktizovaní spoločenskej zodpovednosti a filantropie, ale mali by sa odvážiť preniknúť do nových teritórií a oblastí, poznamenal vatikánsky štátny sekretár.

-jak-

Beatifikácia Aloisa Andritzkieho v Drážďanoch

Vatikán/Nemecko (13. júna, RV) - V pondelok dopoludnia sa v Drážďanoch, v Nemecku, uskutočnila slávnosť beatifikácie Aloisa Andritzkieho, diecézneho kňaza a mučeníka. Slávnostnú svätú omšu celebrowal kardinál Angelo Amato, prefekt Kongregácie pre kauzy svätých a mimoriadny pápežský legát na tejto udalosti.

Alojs Andritzki sa narodil 2. júla 1914 v Radibore (Sasko) v rodine s piatimi deťmi: traja chlapi (jeden z nich bol Alois) sa rozhodli študovať teológiu (dva z nich sa stali kňazmi). Alois po maturite študoval filozofiu a teológiu v Paderborne v rokoch 1934-7. Po kňazskej vysviacke sa stal zodpovedným za pastoračnú prácu mladých v diecéze a majstrom chlapčenského zboru Pueri Cantores. Kvôli svojmu ľahostajnému postoju k národnosocialistickému režimu sa stal terčom útokov štátneho aparátu. Po jednom divadelnom predstavení bol vypočúvaný Gestapom. Vtedy povedal mladým, ktorí mu boli zverení: „Toto je ešte len začiatok!“ Dňa 21. januára 1941 bol zadržaný s obvinením: „zákerne útoky proti Štátu a Strane“. V októbri toho istého roku bol deportovaný do lágra v Dachau. Počas transportu sa spoznal s benediktínom Maurom Münchom. Dvaja si slávnostne sľúbili, že sa nikdy nebudú sťažovať a v žiadnom prípade nezabudnú na svoje kňazské povolanie. V lágri spolu s ďalšími kňazmi vytvorili študijný krúžok, stretávali sa potajomky trikrát do týždňa a čítali Sväté písmo. V Dachau Andritzki ochorel na týfus. Krátko pred smrťou prosil dozorca o možnosť prijať Eucharistiu. Ten mu odvrkol: „Chceš Krista? Dostaneš injekciu!“ Dňa 3. februára 1943 bol Alois Andritzki usmrtený smrťou injekciou. Mons. Joachim Reinelt, biskup diecézy Drážďany-Meißen, odobril diecéznu fázu kauzy beatifikácie v roku 1998. Pápež Benedikt XVI. dňa 10. decembra 2010 autorizoval Kongregáciu pre kauzy svätých, aby promulgovala dekrét týkajúci sa mučeníckej smrti tohto Božieho služobníka.

K slávnosti beatifikácie i k osobe nového blahoslaveného sa vyjadril aj pápež Benedikt XVI. včera po poludňajšej modlitbe Raduj sa, nebies Kráľovná. Povedal: „Drahí bratia a sestry, s radosťou vám pripomínam, že zajtra v Drážďanoch, v Nemecku, bude kňaz a mučeník Alois Andritzki vyhlásený za blahoslaveného. Bol zavraždený národnosocialistami v r. 1943 vo veku iba 28 rokov. Chváľme Pána za tohto hrdinského svedka viery, ktorý sa pripája k tým všetkým, ktorí obetovali svoj život pre Kristovo meno v koncentračných táboroch. Dnes, na Turíce, by som chcel zveriť do ich ochrany pokoj vo svete. Nech Duch Svätý vzbudí odvážne plány smerujúce k pokoji a podporí ich realizáciu, aby vzájomný dialóg zvíťazil nad zbraňami a rešpektovanie ľudskej dôstojnosti prekoná ziskuchtivosť. Duch, ktorý je zväzkom pokoja, nech

navráti srdcia k cesty egoizmu a nech pomáha ľudskej rodine k znovuoobjaveniu a starostlivému ochraňovaniu svojej podstatnej jednoty.“ -Pr-

Generálne zhromaždenie Európskej siete proti chudobe v Lisabone

Portugalsko (13. júna, RV) - V dňoch 16.- 18. júna 2011 sa bude v Lisabone konať 22. generálne zhromaždenie Európskej siete proti chudobe. Jeho téma znie: „Európa potrebuje nové srdce“. Na výročnom trojdňovom stretnutí, ktorého súčasťou bude aj konferencia, sa zúčastnia delegácie 27 krajín a 11 európskych organizácií, ktorí budú participovať na diskusiách a aktivitách konferencie. Na tomto generálnom zhromaždení bude za člena Európskej siete proti chudobe prijatá miestna sieť Islandu, Srbska a Bývalej juhoslovanskej republiky Macedónsko.

Európska sieť proti chudobe (EAPN - www.eapn.org) je sieť nezávislých organizácií a skupín zapojených do boja proti chudobe a sociálnemu vylúčeniu v členských štátoch Európskej únie. Bola založená v roku 1990 na podporu a zlepšenie účinnosti opatrení na odstránenie chudoby a sociálneho vylúčenia. -jak-

Arcibiskup z Canterbury: Kvôli „arabskej jari“ sú kresťania terčom islamských extrémistov

Veľká Británia (16. júna, RV) – Arabská jar urobila z kresťanov terče pre extrémistické skupiny. Zdôraznil to v rozhovore pre BBC arcibiskup z Canterbury Rowan Williams. Podľa primasa Anglikánskej cirkvi je pád diktátorov pozitívny a jedného dňa prinesie do týchto krajín demokraciu, ale aktuálne mocenské vákuum vyplňajú islamské extrémistické skupiny. „Je to doba veľkého strachu a úzkosti pre kresťanské spoločenstvá“ – hovorí arcibiskup – „násilie sa začalo predovšetkým v Egypte, kde sa deje omnoho viac násilností, než tie, ktoré sa objavili v médiách.“ Podľa Rowana Williama – ako sa uvádza v správe agentúry AsiaNews – v Egypte pôsobia vonkajšie sily, najmä zo Saudskej Arábie, ktorých cieľom je zničenie kresťanskej menšiny. „V Iraku“ – ďalej vysvetľuje – „islamský extrémizmus už znemožnil život kresťanov, ktorí tu zažívajú skutočné etnické čistky, a k tomuto môže dôjsť tiež v Sýrii a Egypte.“ -mk-

Kňazská a diakonská vysviacka v Bratislave

V sobotu 11. júna 2011 vysvätil v Katedrále svätého Martina bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský štyroch kňazov Mgr. Tomáš Krامل z Bratislavy - Rače, Attila Nemes z Nových Zámkov, Peter Pajerský zo Senca a Lukáš Uváčik z Piešťan. a štyroch diakonov Ing. Ivan Barus zo Stupavy, Stanislav Čúzy z Bratislavy - Rače, Lukáš Filo z Dubodielu a Mgr. Michal Fratrič z Bratislavy - Vrakune.

V slávnostnej homílii rozvinul arcibiskup Zvolenský myšlienku pôsobenia Ducha Svätého v tých, ktorí vstupujú do posvätnéj služby Bohu i ľuďom. Počas vysviacky Duch Svätý človeka výnimočne pozdvihuje, pozdvihuje na službu, ktorá je súčasne znakom veľkej Božej dôvery ako aj výzvou k naplneniu veľkej ľudskej zodpovednosti. Tento veľký dar totiž prijímame do „hlinených nádob“ našej ľudskej krehkosti, preto je dôležitá sústavná otvorenosť pre Pánovu milosť. Pre tú sa človek otvára cez vnútornú pokoru i lásku aj k tým, ktorí podozrievavo spochybňujú život kňaza podľa jeho posvätného povolania. A tak sa javí znova veľmi aktuálnou evanjeliová výzva modliť sa, prosiť za dobrých kňazov a nové duchovné povolania.

Jozef Hal'ko / foto Peter Zimen

Sedem nových diakonov vstupuje do služby

Banskobystrický diecézny biskup Mons. Rudolf Baláž v sobotu 11. júna 2011 vo farskom Kostole Nanebovzatia Panny Márie v Banskej Bystrici udelil diakonskú vysviacku Dominikovi Jágerovi, Petrovi Luptákovovi, Michalovi Mališovi, Jozefovi Mikulovi, Miroslavovi Pintérovovi, Petrovi

Tóthovi a Vladimírovi Václavíkovi. Stalo sa tak počas dopoludňajšej slávnostnej svätej omše.

„Svet potrebuje Kristovo svetlo, aby kráčal správnym smerom,“ uviedol v homílii diecézny biskup Ru-

dolf Baláž. Práve preto cirkev i spoločnosť potrebujú diakonov i kňazov. Banskobystrický biskup novosvätených diakonov povzbudil, aby sa stali mužmi obety. Keďže, ako pokračoval, v službe ich čakajú aj duchovné zápasy, zdôraznil nevyhnutnosť blízkeho vzťahu s Kristom. Poukázal na dôstojnosť, ktorú v prvotnej cirkvi mali diakoni. Veľká úcta k nim sa podstatne spájala s ich obetavou službou spoločenstvu. „Boli najbližší spolupracovníci prvých apoštolov. Boli ochotní nasadiť svoj život za Ježiša Krista,“ odvolal sa na príklady z prvých storočí diecézny biskup. Nových diakonov okrem iného vyzval: „Buďte ľuďmi, ktorí nielen hlásajú Božiu pravdu, ale ju aj žite!“

V závere slávnosti s ďakovným príhovorom za novosvätených vystúpil diakon Vladimír Václavík.

Zuzana Juhaniaková

Trnavská arcidiecéza má dvoch nových kňazov a troch diakonov

Vysviacka dvoch kňazov a troch diakonov sa uskutočnila dnes 11. júna 2011 o 15.00 hod. v Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave. Svätiteľom bol trnavský arcibiskup Róbert Bezák. Novými kňazmi v našej arcidiecéze sú Marián Antal zo Zohora a Marián Kolenčík z Považan. Novými diakonmi sú: Martin Klement z Trnavy, Ľuboš Matúš z Vlčkoviec a Róbert Ťapušík z Alekšínec. Marián Antal bol vysvätený za diakona minulý rok a pôsobil vo farnosti Hlohovec, ostatní sa pripravovali na svoje povolanie v Kňazskom seminári sv. Cyrila a Metoda v Bratislave.

Lucia Drábiková

Kňazská vysviacka v Nitre

V Nitrianskej katedrále v sobotu 11. júna z rúk diecézneho biskupa Viliama Judáka prijali sviatosť kňazstva ordinanti, ktorí iba pred niekoľkými dňami skončili svoju prípravu na budúce povolanie v miestnom Kňazskom seminári sv. Gorazda.

Obrad kňazskej vysviacky začal predstavením kandidátov biskupovi. Urobil tak rektor Kňazského seminára Pavol Zahatlan, ktorý vydal svedectvo o súčnosti ordinantov svätiteľovi biskupovi Viliamovi Judákovi.

Biskup Judák v homílii podčiarkol spojitosť služby kňaza s pomocou Ducha Svätého. Ordinantom doslova povedal: „Túžba Ducha bude prenesená na vás, to teda znamená, že podľa vzoru Pána budete vykonávať všetko vaše kňazské konanie v sile jeho Ducha. Ani jediná jedina činnosť Vašej duchovnej činnosti správy a pastoračnej spravodlivosti nie je z toho vyňatá.“ **Miroslav Lyko**

Arcibiskup Stanislav Zvolenský na Svätodušnej púti v Šaštíne

Na Svätodušnej púti v Šaštíne celebrol v nedeľu 12. júna 2011 slávnostnú svätú omšu bratislavský arcibiskup metropolita Stanislav Zvolenský. V homílii zdôraznil, že všetci pokrstení sme sústavne oživovaní tým istým Duchom Svätým. Dýchnutím na apoštolov im Pán Ježiš udelil dar Ducha Svätého, čoho predobrazom je na inom mieste Svätého Písma stvorenie človeka, keď mu Boh práve vdýchnutím duše daroval život. Duch Svätý aj nám dáva život, predovšetkým keď nám Boh odpúšťa hriechy - vtedy akoby do nás opäť vdýchol Ducha, aby sme znovu nadobudli život s Ním. Preto sú významnými symbolmi pôsobenia Ducha Svätého oheň a vietor, ktoré premieňajú to, čoho sa dotknú: vietor posúva veci zo svojho miesta podobne ako oheň, ktorý ich tiež úplne premieňa. Takto môže Duch Boží premieňať aj nás. -jh-

slúžili o rozvoj kresťanských masmédií, alebo svojimi dielami, či svojou činnosťou pravdivo a v duchu kresťanskej viery pôsobili v oblasti masmédií.

Cieľom ocenenia je povzbudiť pracovníkov do ďalšej tvorivej mediálnej práce a prehĺbiť vzťahy medzi Cirkvou a tvorivými pracovníkmi v oblasti masmédií.

O 18.00 hodine celebrol svätú omšu predseda KBS a bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský.

Riaditeľ Spolku sv. Vojtecha Vendelín Pleva predniesol homíliu, v ktorej prítomným priblížil život Andreja Radlinského.

Po svätej omši sa v bazilike uskutočnila verejná nahrávka relácie TV Lux *U Nikodéma* s ocenenými laureátmi.

Záver programu patril projekcii filmu *Bella*.

RL / foto Peter Zimen

Súčasťou svätodušnej púte v Šaštíne bola aj mediálna púť

Súčasťou tradičnej svätodušnej púte v Šaštíne bol tentokrát aj tretí ročník mediálnej púte. Program začal o pol piatej v Bazilike Sedembolestnej Panny Márie prednáškou rektora Katolíckej univerzity Tadeusza Zasempu na tému blahoslavený Ján Pavol II. a médiá.

Po prednáške sa uskutočnilo slávnostné udeľovanie ceny Andreja Radlinského novinárom a mediálnym pracovníkom. Už po druhý raz ocenila Konferencia biskupov Slovenska vybraných pracovníkov v médiách za ich profesionálnu a svedectvo pravde a evanjeliovým hodnotám. Tentokrát ocenila Štefana Mordela za historický prínos dabingu v totalite, Mariána Gavendu, bývalého hovorcu za budovanie katolíckych médií a športového komentátora Alfonza Juka za profesionálny príklad k hodnotám pravdy a rodiny. Zámerom udeľovania tohto ocenenia je vyjadriť vďaka Katolíckej cirkvi na Slovensku ľuďom, ktorí sa význačným spôsobom za-

Te Deum na bratislavskej Bohosloveckej fakulte

V piatok 10. júna 2011 predpoludním sa v bratislavskej Katedrále svätého Martina uskutočnila slávnostná svätá omša na poďakovanie za uplynulý školský rok na Rímskokatolíckej cyrilometodskej bohosloveckej fakulte Univerzity Komenského. V homílii hlavný celebrant slávenia, bratislavský arcibiskup metropolita a veľký kancelár fakulty Stanislav Zvolenský rozvinul myšlienku o Ježišovi Kristovi, ktorého smrť a zmŕtvychvstanie sú základnou náplňou a témou teológie každej doby. Preto aj na tohoročný záver školského roka obnovujeme s radosťou svoj základný postoj študovať a svedčiť o živom a víťaznom Ježišovi Kristovi.

Na záver svätej omše sa slova ujal trnavský arcibiskup Róbert Bezák, ktorý teológiu označil za vedu vied, vedu o vertikálnych a horizontálnych vzťahoch medzi človekom a Bohom, medzi človekom a človekom.

Po svätej omši nasledovala v aule bohosloveckej fakulty promócia tridsiatich troch absolventov, v mene ktorých učiteľom i príbuzným poďakoval Tomáš Krampl. Prorektor Univerzity Komenského doc. RNDr. Ivan Ostrovský, CSc. pripomenul zaostávanie duchovného rozvoja spoločnosti za jej napredovaním materiálnym, z čoho vyplýva potreba rozvíjať duchovný rozmer človeka, ktorý je zodpovedný za viac ako len za svoj život. Dekan fakulty doc. ThDr. Marián Šuráb, PhD. hovoril o životných skúškach ťažších ako boli tie školské, lebo budú vyžadovať účinné svedectvo v atmosfére materializmu a individualizmu. Na svoje slová v Katedrále tiež nadviazal veľký kancelár Stanislav Zvolenský úvahou o vzťahu teológa a Cirkvi, o jeho láske k Cirkvi ako nevyhnutnom základnom východisku a postoji teológa. Nech teda táto láska k Cirkvi naplní všetkých učiteľov i študentov tejto školy.

Jozef Hal'ko

69. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska

69. plenárne zasadanie Konferencie biskupov Slovenska (KBS) sa konalo v dňoch 14. a 15. júna 2011 v penzióne Zornička na Donovaloch.

Plenárneho zasadania sa zúčastnilo všetkých 17 biskupov, členov KBS. Počas prvého dňa bol prítomný na rokovaní aj apoštolský nuncius na Slovensku Mons. Mario Giordana.

Biskupi sa počas plenárneho zasadania zaoberali materiálom z Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí, konkrétne schválením slovenských proprií Benedikcionála, Pohrebných obradov a vydaním Lekcionára II. Texty Benedikcionála a Pohrebných obradov boli na tomto zasadaní zo strany biskupov schválené. Konferencia očakáva ešte potvrdenie z Kongregácie pre Boží kult a disciplínu sviatostí. Následne sa tieto liturgické knihy dostanú do bežného trvalého používania. Práce na Lekcionári II. sú v prvom kroku, teda vo fáze zapracovávania pripomienok zo strany otcov biskupov.

Súčasťou rokovania pléna bola aj otázka materiálneho zabezpečenia cirkevných hudobníkov. Spoločnosť cirkevnej hudby sa obrátila na KBS s návrhom skvalitnenia cirkevnej hudby na Slovensku. Spoločnosť navrhla vytvoriť pracovné miesta organistov a zbormajstrov, ktorí by sa mohli aspoň pri väčších a významnejších chrámoch /katedrály, pútné kostoly/, na plný úväzok venovať cirkevnej a liturgickej hudbe. Konferencia uvítala túto iniciatívu a súhlasí s ňou. Jej realizácia je však podmienená dohodou s Ministerstvom kultúry SR o ich platoch určených na tieto pozície.

Počas zasadania si biskupi vypočuli aj správu o činnosti Rady pre rodinu. V mesiaci máj bol organizovaný na Slovensku Deň rodiny, ktorý sa stretol s mimoriadnym záujmom. Podľa odhadov sa ho zúčastnilo viac ako 20 tisíc ľudí. Na viacerých miestach došlo ku konštruktívnej spolupráci medzi farským a mestským, či miestnym úradom. Istým negatívom bol neprímerane malý záujem o túto celoslovenskú akciu zo strany verejných médií. Biskupi ocenili aktivitu organizátorov a poďakovali im za ich prácu.

Konferencia schválila aj štyroch delegátov na VII. Svetové stretnutie rodín, ktoré sa bude konať v dňoch 30. mája až 3. júna 2012 v talianskom Miláne. Delegáciu zo Slovenska povedie Mons. Milan Chautur, ktorý je predsedom Rady pre rodinu KBS.

Biskupi si vypočuli aj informácie zo sociálnej subkomisie a Rady pre laické apoštolské hnutia. Občianske združenie C.A.R.D.O., ako člen FKI /Fórum kresťan-

ských inštitúcií/, pracuje na rozvoji dobrovoľníctva na Slovensku. Tento rok, ktorý je Medzinárodným rokom dobrovoľníctva, chcú využiť na prijatie zákona o dobrovoľníctve na Slovensku.

FKI spolu s ďalšími organizáciami plánujú od februára 2012 do februára 2013 organizovať púte do

Ríma k hrobu svätého Cyrila z príležitosti 1150. výročia príchodu solúnskych bratov na územie Veľkej Moravy. Rada pre laické apoštolské hnutia zároveň požiadala, aby KBS súhlasila s konaním celonárodnej púte do Ríma v roku 2013.

Členovia KBS sa oboznámili aj s projektami Slovenskej katolíckej charity, konkrétne

s projektom Potravinová pomoc a realizáciou projektov na Haiti. Poľnohospodárska platobná agentúra na Slovensku v spolupráci s neziskovými organizáciami začala rozdeľovať potravinovú pomoc na Slovensku. Aj SKCH sa zaradila k neziskovým organizáciám, ktoré napomáhajú tomuto rozdeľovaniu. Veľkou devízou SKCH je široká základňa farských charít. KBS schválila a uvítala tento krok.

Mimoriadny význam pomoci SKCH na Haiti, postihnutom zemetrasením, spočíva v budovaní tzv. „chránených dielní“, v ktorých sa ľudia učia základným pracovným návykom. Sumár využitia finančných prostriedkov zo zbierky bude sumarizovaný a predložený na jeseň.

Medzi bodmi rokovania pléna boli aj otázky spojené so Slovenskými katolíckymi misiami v zahraničí. Na Britských ostrovoch pracuje v súčasnosti okolo 50 tisíc Slovákov. Väčšina z nich sú katolíci a pracujú priamo v Londýne, alebo jeho blízkosti. Biskupi rozhodli o posilnení slovenskej misie v Londýne. K doteraz jednému kňazovi pribudne v krátkom čase ďalší.

Biskupi sa počas plenárneho zasadania stretli aj s predsedom Konferencie vyšších rehoľných predstavených /KVRP/ a predsedníčkou Konferencie vyšších predstavených ženských rehoľ /KVPZR/ na Slovensku. Predsedníčka KVPZR, sestra Justína, predniesla informáciu o tom, že ženské rehole chcú do konca roka 2012 vyrobiť hraný dokument o prenasledovaní rehoľníkov a rehoľníč v rokoch 1950-1962. Táto iniciatíva chce prispieť k hlbšiemu spoznaniu cirkevných dejín, najmä dejín rehoľ na Slovensku a ich pochopeniu. Ženské rehole uvádzajú do života aj Projekt Sára, ktorý je zameraný na pomoc viacdetyňm rodinám. Ide hlavne o pomoc pri mimoškolskej činnosti.

TK KBS, jk / foto pz

Te Deum na Teologickom inštitúte v Spišskej Kapitule

V sobotu 11. júna 2011 sa v Katedrále sv. Martina v Spišskej Kapitule uskutočnila slávnostná svätá omša, ktorú študenti a vyučujúci na Teologickom inštitúte v Spišskej Kapitule v Spišskom Podhradí poďakovali za udelené milosti, ktoré dostali v uplynulom akademickom roku 2010/2011. Svätú omšu celebroidal spišský pomocný biskup Mons. Andrej Imrich. Po nej nasledovala slávnostná promócia tohtoročných absolventov študijného odboru Katolícka teológia, ktorý úspešne ukončili štrnásť študenti a teda dosiahli titul magister katolíckej teológie. Slávnosti sa v mene rektora Katolíckej univerzity zúčastnil doc. Róbert Lapko, Th.D., PhD., prorektor KU v Ružomberku. V svojom príhovore absolventom pripomenul, že ich vzdelávanie má pokračovať ďalej a jeho výsledkom má byť nie umenie vedieť, ale umenie žiť. Zdôraznil, že ich úspech bude i úspechom Katolíckej univerzity. Na promócií sa zúčastnili aj prof. Ing. Eduard Bublinc, CSc., predseda akademického senátu KU v Ružomberku, Mons. prof. ThDr. Ing. Anton Konečný, PhD., dekan Teologickej fakulty KU v Ružomberku, PhDr. Ján Pramuka, PhD., predseda akademického senátu TF KU v Ružomberku a mnohí ďalší členovia akademického obce.

Lukáš Stolárík

Birmovkou oslávené výročie posviacky vojenskej katedrály

„Cez chrám aj cez ľudí má Boh vstupovať medzi ľudí tak, aby bol Boh vo všetkom všetko“. Aj týmito slovami sa prihovoril ordinár OS a OZ SR Mons. František Rábek kandidátom na prijatie sviatosti birmovania a prítomným veriacim v Katedrále sv. Šebastiána počas tohtoročnej Svätodušnej nedele. Počas pontifikálnej sv. omše, ktorú vojenský ordinár celebroidal so všetkými vojenskými, policajnými i väzenskými kaplánmi Ordinariátu OS a OZ SR 12. júna 2011 vo vojenskej katedrále v Bratislave si súčasne s vysluhovaním sviatosti kresťanskej dospelosti pripomenuli aj 2. výročie posviacky katedrálneho chrámu, ktorý daroval Ordinariátu OS a OZ SR Bratislavský arcibiskup Mons. Stanislav Zvolenský v roku 2009. Ordinár vo svojej homílii prítomným veriacim vysvetlil zmysel posviacky chrámu, jeho úlohu, ktorá spočíva v posväcovaní človeka, aby sa človek stával živým Božím chrámom, skrze ktorý by sa Boh mal a mohol prejavovať v konaní dobra pre blížnych. Ordinár vyzval veriacich a zvlášť kandidátov na prijatie sviatosti birmovania, aby vždy konali v súlade so svedomím a v duchu pravdy o Bohu všade, kde sa ocitnú, k čo-

mu im bude pomáhať svojou silou a darom aj Duch Svätý, ktorého vo sviatosti birmovania prijímú. Následne 9 – im príslušníkom Policajného zboru a Zboru väzenskej a justičnej stráže vyslúžil sviatosť krstu, udelil sviatosť birmovania a v závere všetci birmovanci prijali sviatosť Eucharistie. Slávnosť v katedrálnom chráme Ordinariátu OS a OZ SR za prítomnosti veriacich ako aj príbuzných birmovancov a katechumenov bola prejavom nielen aktívnej pastoračnej práce policajných a väzenských kaplánov, ale aj svedectvom vanutia Ducha Svätého v prostredí Ozbrojených síl a ozbrojených zborov Slovenskej republiky, v ktorého zložkách sa kresťania čím ďalej, tým viac osmeľujú prihlásiť k viere v Ježiša Krista a ochotne prijímajú nároky, aké sa na dospelých kresťanov v dnešnom liberálnom svete kladú.

Tibor Ujlacký

Prvá Hodina s arcibiskupom venovaná vzťahu bl. Jána Pavla II. k Panne Márii

Na prvom stretnutí Hodina s arcibiskupom z Cyklu Odkaz Jána Pavla II., sa trnavský arcibiskup Róbert Bezák zameril na vzťah bl. Jána Pavla II. k Panne Márii, ktorý vyjadril aj svojím apoštolským heslom Totus tuus.

Trnavský arcibiskup na úvod priblížil život Jána Pavla II. a okolnosti jeho nástupu na Petrov stolec. Podčiarkol výnimočnosť faktu, že sa pápežom po 450 rokoch stal Netalian a navyše Slovan. Poukázal na význam a hĺbku jeho vzťahu k matke a k Panne Márii. „Vedľa matky sme rovnocenní, sme synovia, sme dcéry. Pokiaľ nám žijú rodičia, stále sme deťmi. Keď sme pri matke, nebojujeme, nehľadáme kariéru. Panna Mária nie je konkurenciou Boha, nie je štvrtou Božskou osobou, ale je našou matkou.“

Nasmerovanie k Ježišovi prostredníctvom Márie vyjadrujú i viaceré jeho encykliky a listy. Róbert Bezák spomenul dve - Redemptor hominis - Vykupiteľ človeka a Ecclesia de Eucharistia - Cirkev žije z Eucharistie.

Panna Mária nás môže najbližšie uviesť do tajomstiev Vtelenia a Vykúpenia, pretože ona sama do nich bola vovedená samotným Bohom.

Róbert Bezák ďalej zodpovedal otázky, ktoré mu položili účastníci stretnutia. Týkali sa oddanosti Márii a Bohu v okolnostiach rodinného či slobodného stavu. Poukázal na potrebu hlásiť sa ku kresťanským hodnotám a viere za rôznych okolností a vymedziť sa k relativizujúcemu chápaniu. Zdôraznil dôležitosť prijatia života, podčiarkol význam vyváženého modlitby, práce a rodinného života. Na záver udelil prítomným biskupské požehnanie.

Lucia Drábiková

Arcibiskup Zvolenský požehnal oddelenie detskej fakultnej nemocnice

Vo štvrtok 16. júna 2011 popoludní požehnal bratislavský arcibiskup metropolita Mons. Stanislav Zvolenský nové oddelenie transplantácie kostnej drene v Detskej fakultnej nemocnici na Kramároch, pričom v modlitbe požehnania prosil Boha, aby pomáhal všetkým tu pôsobiacim zdravotníkom aj ich pacientom. Následne primárka transplantáčnej jednotky MUDr. Júlia Horáková predstavila priestory oddelenia a podrobne opísala možnosti, ktoré pri pomoci detskému pacientovi nová transplantáčna jednotka ponúka. Na stretnutí sa zúčastnil minister zdravotníctva Slovenskej republiky Ivan Uhliarik, riaditeľ Detskej fakultnej nemocnice Daniel Žitňan a ďalší hostia.

Jozef Hal'ko

Zasadala Rada KBS pre rodinu

Pravidelné zasadanie Rady KBS pre rodinu sa uskutočnilo 8. júna v Žiline v priestoroch pastoračného centra N3 pod vedením predsedu rady, Mons. Milana Chautura, košického eparchu.

Rada pre rodinu sa počas roka 2011 zaoberá oblasťami pastorácie, ktoré odporučil Svätý Otec Benedikt XVI. ako prípravu na VII. Svetové stretnutie rodín s titulom Rodina: práca a sviatok. Pre júnové zasadanie rady to bola téma Rodina a oddych, voľný čas.

Po spoločnej modlitbe a po zamyslení – osobnom svedectve ThLic. Petra Jakuba k uvedenej hlavnej téme stretnutia Rodina a oddych, voľný čas predložil Ing. Michal Motyka historický, židovský a kresťanský pohľad na čas, voľný čas a jeho prežívanie v rodine. Zaoberal sa tiež realitou súčasných ponúk a schopnosťou dnešnej rodiny a jej členov prežívať tento čas tak, aby budoval vzťahy v rodine, kreativitu a osobnosť každého jej člena. Upozornil na úskalia individualizmu a konzumizmu a podceňovanie skutočných hodnôt, ktoré ovplyvňujú spôsoby, akými súčasná rodina oddych a voľný čas prežíva. Takto ovocím oddychu často nie je radosť zo života a načerpanie síl pre život práce, ale roztrpčenie, rozčarovanie, rozbité vzťahy. V diskusii členovia rady potvrdili, že aj na dobré a účinné prežívanie oddychu a voľného času je potrebné sa pripraviť, je potrebné počítať s tým, že dobre prežiť oddych človeka niečo stojí. Overený model tu je, daný Tvorcom a Pánom časom, len ho treba znovu objavovať v súčasných podmienkach života ľudskej rodiny. Pomocou pre

toto objavovanie je aj 8. katechéza Sviatok – čas pre rodinu z desiatich prípravných katechéz na Svetové stretnutie rodín, ktoré Sv. Otec Benedikt XVI. predložil všetkým rodinám sveta v máji, v čase slávania Svetového dňa rodiny.

V ďalšej časti programu prítomní ocenili aktivitu a úsilie organizátorov Dňa rodiny, ktorá sa uskutočnila na 18 miestach na Slovensku s účasťou cca 20000 ľudí. Prijali podnety k organizácii a k zlepšeniu propagácie v niektorých farnostiach pre budúci ročník. Členovia rady sa ďalej zaoberali duchovnou a organizačnou prípravou na Svetové stretnutie rodín v Miláne 2012, spôsobom pomoci pre uskutočňovanie Kurzov prípravy na manželstvo v diecézach po distribúcii metodiky kurzov do farností, ďalšími krokmi prípravy konferencie o rodine, ktorá sa uskutoční 21.10.2011 v Košiciach a informáciami z diecéz o aktivitách pre rodiny.

Viera Václavová

Rektor Katolíckej univerzity prednášal kaplánom v uniformách

Pravidelné júnové odborné zhromaždenie kaplánov Ordinariátu OS a OZ SR, ktoré sa uskutočnilo 13. júna 2011 na Ministerstve obrany SR v Bratislave, bolo obohatené aj o prítomnosť a prednášku rektora Katolíckej univerzity v Ružomberku prof. Tadeusza Zasepu. Súčasťou odborného zhromaždenia, počas ktorého sa kapláni v uniformách vojakov, policajtov, hasičov, či príslušníkov väzenskej a justičnej stráže stretli s ordinárom Mons. Františkom Rábekom, aby prebrali problematiku pastorácie v Ozbrojených silách a ozbrojených zboroch, organizáciu aktivít, plánovanie činnosti, či riešenie aktuálnych problémov, spestrila aj prednáška prof. Zasepu zameraná na problematiku súčasných masovokomunikačných prostriedkov. Kaplánom prítiahlivým prednáškovým spôsobom priblížil najnovšie trendy v oblasti masmédií, ich spôsoby práce, zásady správneho používania, ale aj využívania. Prof. Zasepa sa kaplánom prihovoril aj počas sv. omše v kaplnke sv. Juraja na Ministerstve obrany, ktorú spolu s nimi a ordinárom Rábekom celebroid. Povzbudil ich k sústavnému uvedomovaniu si osobného kňazstva pevne zakoreneného v Ježišovi Kristovi dávajúcom Cirkvi najpevnejší základ, schopný prekonať všetky útoky dnešného sveta. V poobedňajších hodinách sa kapláni spolu s ordinárom v diskusii venovali konkrétnym problémom, ale aj aktuálnym úlohám, či prípadným ťažkostiam, ktoré Ordinariát OS a OZ SR čakajú v najbližšom období v prostredí ozbrojených síl a ozbrojených zborov. V závere zhromaždenia odovzdal ordinár Rábek vojenským dekanom plk. Markovi Trochanovi a pplk. Stanislavovi Šverhovi vojenské medaily pri príležitosti ich životných jubileí.

Tibor Ujľacký

Stretnutie prvoprijímajúcich detí v Ľutine

Každoročne sa arcibiskup Ján Babjak SJ stretáva s deťmi Prešovskej archieparchie, ktoré po prvýkrát prijali Pána Ježiša v Eucharistii. Tohto roku sa toto stretnutie konalo 11. júna v Ľutine. Zúčastnilo sa ho okolo 250 detí so svojimi rodičmi a duchovnými otcami. Dopoludnia otec arcibiskup spolu s deťmi a ich rodičmi spoločne poďakovali za dar Eucharistie slávením svätej liturgie v Bazilike minor, na ktorej sa prítomným prihovorel o. Marek Novický, osobný tajomník vладыky. V homílii poukázal na hlboký súvis medzi príkladným životom viery rodičov a duchovnou životaschopnosťou ich detí. Povzbudil k spoločnej rodinnej modlitbe a častému prijímaniu sviatostí. Po svätej liturgii bol otec arcibiskup k dispozícii deťom, ktoré sa mu prichádzali predstaviť podľa protopresbyterátov. Kládli mu rôzne otázky, nechávali sa s ním fotografovať a prijímali z jeho rúk požehnanie.

Popoludní boli pre deti pripravené športovo-zábavné aktivity na Ľutinskej pútnickej hore. Rodičia využili možnosť prednášky a besedy, ktorú viedol o. Vasil' Kormaník. Bodkou za stretnutím bola modlitba ruženca Božieho milosrdenstva.

František Sochovič

Svätoдушné sviatky v Michalovciach

Sviatok Päťdesiatnice – Zostúpenia Svätého Ducha je v rehoľnom chráme o. redemptoristov v Michalovciach súčasne odpustovou slávnosťou celej Košickej eparchie. Liturgický program slávnosti začal už v sobotu veľkou večierňou, ktorú slúžil igumen kláštora o. Jozef Jurčenko, CSsR. Archijerejskú liturgiu s vyše päťdesiatimi kňazmi slávil vладыka Milan Chautur. V homílii vладыka pripomenul kňazom vážnosť ich povolania, zameraného na život vo večnosti. „Dôstojnosť povolania závisí od toho, k akému cieľu smeruje. Kňazstvo je vznešené povolanie, lebo je zamerané na večné dobro.“ Ďalej vладыka uviedol, že Svätý Duch dáva silu ku tvorivej a odvážnej účasti na Kristovom kňazstve. Tam, kde sa kňaz vzbúri proti hlasu Svätého Ducha, začína jeho zrada. Ako vzor kňazskej vernosti a horlivosti predstavil svojho bývalého principála z farnosti Veľká Poľana. Tento kňaz s láskou pôsobil vo farnosti po rokoch zákazu činnosti Gréckokatolíckej cirkvi a jeho obetavé nadšenie Boh hojne požehnával. Po sv. liturgii bol ešte Akatist k Svätému Duchu.

V nedeľu ráno slávil sviatočnú utiereň o. Metod Lukačik, CSsR. V homílii na liturgii o. Maroš Dupnák, CSsR prirovnal pôsobenie Svätého Ducha k ozvučovacej technike, ktorá pomáha šíriť zvukový signál. Tak aj

Duch pomáha šíriť Božie slovo do celého sveta. Vyvrcholením slávnosti bola archijerejská liturgia za účasti arcibiskupa Cyrila Vasil'a, sekretára Kongregácie pre východné cirkvi. Ten sa v homílii zameril na viditeľný účinok Svätého Ducha – svätosť. „Človek je svätý, lebo svojou veľkosťou a duchom túži po niečom, čo ho presahuje. Túžime po pravde, dobre a kráse, a táto túžba je vlastne túžbou po Bohu.“ Vладыka Cyril pripomenul, že Svätý Duch nám pomáha, aby sa zrealizovala duchovná milosť prijatá vo sviatostiach v našich životoch. Tak budeme môcť žiť opravdivý život kresťana, teda svätý život. Vладыka Milan pri bohoslužbe udelil sviatosť kňazstva diakonovi Marekovi Kriškovi, redemptoristovi. V závere slávnosti bolo mirovanie a prosba ku blahoslavenému Metodovi D. Trčkovi, CSsR, aby žehnal svoju rehoľnú rodinu, ktorá si práve v tomto roku pripomína 90 rokov od svojho príchodu na Slovensko.

Michal Hospodár

Odpust v gréckokatolíckom kňazskom seminári

Predstavení a bohoslovci Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove v Pondelok Svätého Ducha, 13. júna, na sviatok Najsvätejšej Trojice, privítali medzi sebou prešovského arcibiskupa metropolitu Jána Babjaka SJ, košického eparchu Milana Chautura CSsR, emeritného biskupa Jána Eugena Kočiša, viacerých kňazov a hostí, aby v kaplnke zasvätenej Najsvätejšej Trojici slávil odpustovú slávnosť.

Archijerejskej svätej liturgii predsedal vладыka Milan a v homílii sa prihovorel protosynkel Prešovskej archieparchie Michal Onderko ml. Povedal, že podstatou Najsvätejšej Trojice je láska medzi Otcom a Synom, ktorá sa zosobňuje vo Svätom Duchu. To je ten pravý obraz, ktorý sme povolaní vnášať do tohto sveta – lásku k Bohu a k blížnemu. Tento svet totiž bojuje proti tomuto obrazu. Vo svete vnímame rozdelenie. Javy ako liberalizmus, ktorý ponúka falošnú slobodu, hedonizmus, teda pôžitkársky štýl života, ďalej sekularizmus, egoizmus, či relativizmus ničia vzťahy medzi ľuďmi navzájom, aj v Cirkvi, aj medzi človekom a Bohom. Preto potrebujeme dary Svätého Ducha. Potrebujeme všetky naše aktivity naplniť Božím Duchom, aby vychádzali z modlitby, pokory a poslušnosti, povedal otec protosynkel.

Po myrovaní koniec slávnosti patrila liturgickému sprievodu s proklamáciou štyroch evanjelií.

Pred začiatkom slávnostnej odpustovej svätej liturgie sa bohoslovci modlili Utiereň a Akatist k Svätému Duchu. Hostí oslovili aj duchovným pásmom, ktoré zostávalo z rozjímania a piesní v podaní skupiny Zboru sv. Romana Sladkoveca a hudobnej skupiny Anastasis. Odpustovej slávnosti predchádzala trojdňová duchovná obnova

Ľubomír Petrik

Archieparchiálna odpustová slávnosť v Rafajovciach

V sobotu a v nedeľu 11. a 12. júna 2011 na Sviatok Svätej Päťdesiatnice sa v Rafajovciach konala archieparchiálna odpustová slávnosť s nasledovným programom. V sobotu o 13:00 animátorky eRka z blízkych Ďapaloviec spolu s dvomi bohoslovcami pripravili zaujímavý program pre viac ako 50 detí. Po troch vyznačených trasách sa od chrámu vydali k cieľu ich cesty – k veľkému drevenému krížu na kopci nad obcou. Cestou deti získavali indicie v podobe jednotlivých písmen, z ktorých nakoniec vyšla konečná tajnička – modlitba. Na túto tému potom deťom bohoslovcovia pripravili krátku katechézu. Po tomto stretnutí sa veriaci od chrámu v procesii presunuli k prameňu pri kaplnke za obcou, kde bolo posvätenie vody. S o. Pavlom Székelym sa tam pomodlili spoločne Moleben k Matke Božej. Pri chráme nasledovala veľká večiereň s litijou a po nej svätá liturgia, ktorú slávil o. Martin Mekel z Centra pre pastoračiu Rómov v Čičave a domáci o. Pavol Székely. Po liturgii sa všetci prítomní pomodlili panychídu za všetkých zosnulých, zvlášť za pútnikov, ktorí tu v minulosti prichádzali. Večerný program odpustu patrilo gospelovej skupine F6, ktorá svojimi meditatívnymi, ale aj temperamentnejšími piesňami zanechala v srdciach všetkých zúčastnených hlboký dojem. Eucharistická pobožnosť pred 22. hodinou zakončila sobotný program odpustu.

V nedeľu ráno bola v chráme svätá liturgia v cirkevno-slovanskom jazyku, ktorú slávil domáci duchovný otec, po nej sa vonku veriaci pomodlili svätý ruženec. Nasledovala rímskokatolícka svätá omša, ktorú slávil o. Marek Džurbala zo susednej farnosti Holčikovce. Pred hlavnou svätou liturgiou pútnici chválili Boha Akatistom k Svätému Duchu, ktorý slúžil o. Michal Zorvan, protopresbyter vranovského protopresbyterátu, a spevom doprevádzal Katedrálly zbor sv. Jána Krstiteľa z Prešova pod vedením dirigentky Valérie Hricovovej.

Vyvrcholením celej slávnosti bola archijerejská svätá liturgia, ktorú celebroidali arcibiskup a metropolita Ján Babjak SJ, vладыka Ján Eugen Kočiš, spolu so šiestimi prítomnými kňazmi. Vладыka Ján v úvode svätej liturgie po úctivom privítaní pani starostkou Boženu Dubasovou ešte posvätil obnovený exteriér miestneho chrámu zasväteného Narodeniu Presvätej Bohorodičky i obnovenú Kaplnku Božského Srdca. Kazateľom bol o. Ján Karas, špirituál Gréckokatolíckeho kňazského seminára bl. biskupa Pavla Petra Gojdiča v Prešove, ktorý v homílii zdôraznil: „Chrám, ktorý je tu pred nami, má byť pre nás znakom, že Boh sa chce osláviť predovšetkým v našich srdciach. Lebo Božie Slovo hovorí: „Vy ste chrám živého Boha.“ Ďalej upozornil na nebezpečenstvo bôžikov dnešnej doby – televíziu, počítač, internet a na potrebu odolávať pokušeniu skrze pomoc a pôsobenie Svätého Ducha v nás. Nakoniec o. Pavol Székely poďakoval obidvom vладыkom i všetkým prítomným, zvlášť dobrodincom, ktorí prispeli k rekonštrukcii chrámu.

Vладыka a metropolita Ján vyjadril v úplnom závere radosť z toho, že toto pútnické miesto počas tohtoročného odpustu navštívilo viac pútnikov než inokedy a to zaiste aj vďaka putovaniu vernej kópie Rafajovskej ikony Presvätej Bohorodičky po celom vranovskom protopresbyteráte v období od 13. marca do 5. júna 2011. Celá slávnosť, na ktorej bolo prítomných viac ako 1500 veriacich, bola ukončená myrovaním. **Pavol Székely**

Trnavská arcidiecéza oslávila 5. výročie Domu pokojnej staroby v Cíferi

V stredu, 15. júna 2011, sa uskutočnila oslava pri príležitosti 5. výročia založenia Domu pokojnej staroby v Cíferi. Začala o 15.00 hod. posvätením Kaplnky bl. Zdenky Schelingovej a uložením jej relikvií, ktoré priniesli rehoľné sestry z Kongregácie sestier sv. Kríža. Svätú omšu pri tejto príležitosti slávil Ladislav Kuna, generálny vikár Trnavskej arcidiecézy. Kultúrny program zabezpečil spevácky zbor zo Smoleníc a detský folklórny súbor Trnavček z Trnavy. Pekné počasie umožnilo stráviť čas oslavy v prostredí parčíka pri Dome, kde bolo pre všetkých pripravené občerstvenie.

Po svätej omši otvorila oslavu riaditeľka zariadenia Danica Topercerová, ktorá stála už pri jeho zrode. K prítomným prehovoril aj starosta Cífera Maroš Sagan a generálny vikár Trnavskej arcidiecézy Ladislav Kuna. Aj riaditeľ Arcidiecéznej charity Boris Hrdý pozdravil klientov, príbuzných a hostí a pozval prítomných k občerstveniu. Rodinnú atmosféru dotvorili ľudové piesne a tance detského folklórneho súboru Trnavček z Trnavy, ako aj mariánske skladby v podaní speváckeho zboru zo Smoleníc.

Dom pokojnej staroby je zariadenie s celoročným pobytom, s celkovou kapacitou 39 klientov. V súčasnosti je plne obsadený, z celkového počtu je 16 klientov ležiacich. V zariadení žije aj 6 kňazov na dôchodku. Súčasťou zariadenia je oddychová zóna s okrasným parkom, spoločenská miestnosť s možnosťou sledovania TV, knižnica a kaplnka. Dom pokojnej staroby v Cíferi už päť rokov poskytuje občanom odkázaným na pomoc inej fyzickej osoby ubytovanie, stravovanie, ošetrovateľskú a opatrovateľskú starostlivosť, či sociálne poradenstvo.

Služby v zariadení sú zamerané na tých, ktorí stratili schopnosť zabezpečovať si základnú starostlivosť o seba a sú odkázaní na pomoc iných. Poskytovať pomoc ohrozeným skupinám a jednotlivcom na princípoch nezištnej lásky a starostlivosť o človeka v jeho biologicko-psychologickej a duchovnej celistvosti je jednou z foriem naplňania poslania Trnavskej arcidiecéznej charity. **Lucia Drábiková**

Kňazský deň spojený s darovaním krvi

Kňazský formačný deň v Košickej eparchii začal tradične už od skorého rána. V tento deň totiž Národná transfúzna spoločnosť, pracovisko Košice po dohode s Biskupským úradom organizovali dobrovoľnú akciu darovania krvi. Dolný priestor biskupskej rezidence v Košiciach sa zmenil na ambulanciu, kde jednotliví kňazi darovaním svojej krvi vyjadrili svoj záujem a podporu. Medzi nimi nechýbal ani vladyka Milan Chatur, košický eparcha, rehoľná sestra a ďalší zamestnanci úradu. Akcia prebiehala aj počas programu formačného dňa, ktorý po modlitbe otvoril vladyka Milan svojím príhovorom. Primárka transfúzneho odd. MUDr. Jitka Mačalová vyjadrila svoje poďakovanie za úspešný priebeh podujatia, pri ktorom bolo 44 prihlásených darcov, z toho reálne krv darovalo 33 a z nich bolo 15 prvodarcov. Marko Rozkoš, riaditeľ kancelárie ešte zablagožel vladykovi Milanovi k jeho okrúhlemu kňazskému jubileu a za spoločenstvo spolupracovníkov mu odovzdal nový podriasnik.

Prednáškový blok mal ústrednú tému – pastorácia mládeže vo farnostiach i v celoeparchiálnom pohľade. Kňaz a pedagóg Martin Matí ponúkol aktuálne myšlienky k aktívnemu prístupu kňazov k mládeži. Riaditeľ DŠÚ o. Peter Orenič sa venoval formácii mládeže na školách. A o. Michal Tóth predstavil mládežnícke centrum v Hatfe s jeho skúsenosťami a zameraním centra. Po všetkých prednáškach bola konštruktívna diskusia, kde sa hľadali spôsoby vylepšenia komunikácie medzi kňazmi a mladými. Niekoľko praktických nápadov predstrel do pléna aj o. Štefan Kerul'-Kmec.

V závere kňazského dňa odzneli ešte informácie od riaditeľa kancelárie Marka Rozkoša. Spoločná modlitba ukončila stretnutie, ktoré má nabudiť kňazov k prístupnejším formám stretania, dialógu a kresťanskej formácie budúcej generácie.

Michal Hospodár

Gospelovým talentom roka 2011 je Silvia Chlebovská z Bardejova

Gospelovým talentom roka 2011 sa stala Silvia Chlebovská z Bardejova. Rozhodla o tom odborná porota v utorkovej živej relácii na Rádiu Lumen. Silvia, ktorá zvíťazila s piesňou Nebol to len sen, získa okrem zviditeľnenia a atraktívnych vecných odmien aj možnosť nahrat' vlastnú skladbu v profesionálnom nahrávacom štúdiu či šancu vystúpiť na open-air music festivale CampFest. Gospel talent 2011 zorganizoval pod záštitou europoslanca Miroslava Mikolášika spevák a skladateľ Richard Čanaky a Rádio Lumen, ktoré je zároveň jedným z mediálnych partnerov projektu.

„Moc prevziať záštitu nad takýmto veľkým dielom je pre mňa nielen česť, ale aj povzbudenie podporovať mladé talenty aj ďalej,“ povedal Mikolášik. O víťazovi spolu s ním rozhodla odborná porota - Richard Čanaky, speváčka Mária Šibíková z gospelovej kapely Križiáci a spevák zo skupiny Heaven's Shore Daniel Shaw. V relácii okrem víťazky a ďalších štyroch finalistov predstavili svoje hudobné novinky aj Richard Čanaky a Mária Šibíková.

Silvia Chlebovská, ktorá zvíťazila, postúpila do finále z druhého miesta v internetovom hlasovaní fanúšikov. Má 21 rokov a pochádza z Bardejova. Momentálne študuje na Farmaceutickej fakulte Univerzity Komenského v Bratislave. Hovorí, že spieva už od malička. Vo voľnom čase sa rada venuje rodine a kamarátom. Jej bližší profil vrátane víťaznej skladby je možné nájsť na portáli gospeltalent. V súťaži uspela so skladbou Nebol to len sen, ktorú porotcovia ohodnotili ako najväčší objav druhého ročníka súťaže.

Spevák Richard Čanaky a Rádio Lumen spustili úspešnú spevácku súťaž koncom apríla. Za takmer štyri týždne sa do nej prihlásilo 39 interpretov, ktoré podporili viaceré známe osobnosti. Na hudobnom portáli gospeltalent sa za ňu postavil známy hudobník Marián Čekovský, poľský dirigent Piotr Rubik, líder kapely Timothy Marián Lipovský a speváčky Janais a Ivka Kováčová.

Súťaž Gospel talent je jedinečným počínom na slovenskej hudobnej scéne. Jej hlavným mediálnym partnerom je portál tlačovej agentúry SITA - Webnoviny.sk. Súťaž tiež podporili viacerí ďalší mediálni partneri. Hlavnými partnermi súťaže sú hitparáda amatérskych gospelových skupín GosAmKa, hitparáda Rádía Lumen Gospelparáda a festival CampFest. Bližšie informácie o súťaži je možné nájsť na internetovej stránke www.gospeltalent.sk.

Michal Lipiak

Duchovná obnova vo farnosti Divín

Vo farnosti Divín (Rožňavská diecéza) sa konala Duchovná obnova na tému „Úcta k Božiemu milosrdenstvu“, ktorú viedla sr. Clareta Fečová z Kongregácie Matky Božieho milosrdenstva v Nižnom Hrušove.

Počas troch dní sa účastníci schádzali na spoločnú modlitbu Korunky Božieho milosrdenstva, po ktorej nasledovali tiché adorácie a prednášky. Ich témy boli zamerané na hlbšie poznanie významu sviatosti zmierenia, Eucharistie, úcty k Božiemu milosrdenstvu a jeho praktické realizovanie v živote človeka.

V nedeľu na slávnosť Zoslania Ducha Svätého počas svätej omše bol požehnaný obraz Božieho milosrdenstva a správca farnosti v mene všetkých predniesol modlitbu zasvätenia.

Katarína Koporecová

Svätojánske večery s katedrálным organom 2011 odštartoval Historický večer

V Katedrále sv. Jána Krstiteľa v Trnave sa v piatok 10. 6. uskutočnil prvý z tohtoročných Svätojánskych večerov s katedrálным organom. Venovaný bol sv. Jánovi Krstiteľovi, histórii a katedrálnemu organu.

Svätojánske večery s katedrálным organom 2011 počas 3 týždňov upriamujú pozornosť na sviatok Narodenia sv. Jána Krstiteľa, patróna trnavskej katedrály a celej Trnavskej arcidiecézy.

Piatkové podujatie otvoril Pavol Valášek, študent Konzervatória v Žiline Bachovou Toccato d mol.

Biskupský vikár Doc. Pavol Zemko, ThD. vo svojej prednáške priblížil osobnosť a charizmu sv. Jána Krstiteľa v historickej súvislosti s trnavským katedrálным chrámom. Uviedol spojitosť medzi vznikom arcidiecézy, patrocíniom sv. Jána Krstiteľa a erbom arcidiecézy. Doc. Zemko zároveň komentoval rôzne vyobrazenia sv. Jána Krstiteľa v katedrále.

Katedrálный organista Peter Vymazal priblížil históriu organu v trnavskej katedrále. Organ postavil organár Martin Šaško senior v 70-tych rokoch 19. storočia. Má 2 manuály s pedálom, mechanické hracie a registrové traktúry so zásuvkovými vzdušnicami a 18 znejúcich registrov. O kvalite práce organára Šaška svedčí aj to, že organ nikdy nemusel prejsť generálnou opravou.

Pavol Valášek sprevádzal celý večer hrou na organe. V jeho podaní ešte odzneli: Chorál a mol od Césara Francka, časť koncertného diela Flora Peetersa Suite Modale, opus 43, Adagio a veľkolepá improvizácia Pavla Valáška na hymnus Te Deum laudamus. Ako prídavok malo publikum príležitosť vypočuť si impozantnú Toccato F Dur z 5. symfónie Charlesa Marie Widora, ktorá uzavrela prvý svätojánsky večer. **Katarína Michalčíková**

Medzinárodný ekumenický koncert podporil dialóg a toleranciu

Podpora dialógu a tolerancie medzi národmi a náboženstvami je odkazom VII. NAPS Medzinárodného ekumenického koncertu sakrálnych spevov, ktorý sa 12. júna uskutočnil v košickom Štátnom divadle. Vstupné na podujatie bolo dobrovoľné a výťažok z neho poskytnú organizátori na charitatívne aktivity Zvrchovaného rádu Maltézskych rytierov. Tradíciu ekumenických koncertov založil Inštitút Naše Aktivity Pre Slovensko (NAPS), ktorý sa okrem tohto charitatívneho podujatia

venuje aj aktivitám v oblasti vzdelávania či postavenia žien v spoločnosti.

Počas podujatia udelili hierarchovia zúčastnených cirkví spoločné požehnanie v rôznych jazykoch a židovský rabín predniesol modlitbu v hebrejčine. Zazneli tóny orchestra, vystúpili sólisti ako aj šesť speváckych zborov zo Slovenska, Maďarska a Ukrajiny.

„Dnešný ekumenický koncert upriamuje našu pozornosť predovšetkým na kultúru, ktorá je základným kameňom tolerancie a mierového spolunažívania. Musíme sa snažiť, aby sme v zárodku predišli všetkým prejavom predsudkov, nenávisťi a diskriminácie,“ uviedol vo svojom príhovore Paczolay.

VII. NAPS Medzinárodného ekumenického koncertu 2011 sa v Košiciach zúčastnili spoločne s predsedami maďarského a slovenského ústavného súdu aj viaceré osobnosti diplomacie, predstavitelia cirkví, akademickej obce i spoločenského života. Medzi nimi aj fínsky veľvyslanec Jukka Leino, veľvyslanec Zvrchovaného rádu maltézskych rytierov Francis Martin O'Donnell, maďarský veľvyslanec Antal Heizer, vysokí diplomati Ukrajiny, Nemecka, Indonézie i Belgicka, tajomník Zastúpenia Európskej komisie v SR Pavol Magyar, predsedníčka Štatistického úradu SR Ludmila Benkovičová, a viacerí predstavitelia štátnej správy i regionálnych samospráv. Počas recepcie v Hoteli Zlatých dukát zavítal medzi hostí podujatia aj primátor mesta Košice Richard Raši.

Peter Solej

Mariánska úcta trnavských väzenských dobrovoľníkov

Dobrovoľníci KVDS z ÚVTOS a členovia ich rodín sa 11. júna v Hrnčiarovciach nad Parnou spoločne zúčastnili na bohoslužbe v Bazilike sv. Mikuláša v Trnave. Sv. omšu koncebroval aj ich miestny väzenský kaplán npor. PaedDr. Gabriel Dzvoňár. Keďže v Trnavskej arcidiecéze sa až do novembra slávi rok Panny Márie Trnavskej, dobrovoľníci a ich rodiny si chceli týmto spôsobom vykonať púť k Panne Márii a načerpať posilu do svojej služby odsúdeným mužom. „Panna Mária stála blízko pri Ježišovi“ aj tieto slová si mali možnosť dobrovoľníci vypočuť v homílii, čo považujú za jeden z motivačných prvkov, prečo aj oni rovnako potrebujú stáť v blízkosti Ježiša Krista, ak chcú hľadať Jeho tvár v odsúdených mužoch za múrmi väznice. Po sv. omši sa spoločne so svojim väzenským kaplánom stretli na posedení pri grile, kde strávili príjemné chvíle vďaka pohostinnosti manželov Koprdocov. **Tibor Ujlačný**

Riaditeľ TK KBS: CSI Lic. Jozef KOVÁČIK, Domáci servis: Mgr. Danka JACEČKOVÁ, Grafická úprava a monitoring: Jolana ŠINAJOVÁ, Fotoservis: Mgr. Peter ZIMEN
Adresa: Konferencia biskupov Slovenska, P.O. Box 113, 814 99 Bratislava, Telefón: 02 / 54435 380, Fax: 02 / 54433 292, e-mail: tkkbs@kbs.sk,

Internetová verzia spravodajstva TK KBS - www.tkkbs.sk